00362

เรียนอย่าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

smile

ใน มทส

มทส
ฝวก.
11.5.2
ร83
2550
ฉ.4

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำนำ

การปรับตัวเองเข้าสู่สิ่งใหม่ ๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยากจนเกินความสามารถ ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าใคร "รู้" หรือ "ไม่รู้" ว่าจะต้องทำอย่างไร หนังสือที่อยู่ในมือของนักศึกษานี้ คือ หนังสือที่รวมเอาสิ่งที่ "ควรรู้" ที่เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อปรับตัวเองเข้าสู่การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแห่งแรกในประเทศไทย

เนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย วิธีเรียนใน มทส. และการเป็นนักศึกษามืออาชีพ การรู้วิธีเรียน รวมทั้งเทคนิคการอ่าน ฟัง ถาม บันทึก และเทคนิคการเขียน เมื่อนักศึกษาอ่านและ "รู้" แล้ว สิ่งสำคัญคือ การ "ทำ" อย่างทันที เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเองเข้าสู่วิธีการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยได้ และสามารถคาดการณ์ได้ถึงความสำเร็จข้างหน้า

ขอให้นักศึกษาทุกคน สนุก มีความสุข และประสบความสำเร็จกับการเรียนใน มทส.

(อาจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ)

บรรณาธิการ

พฤษภาคม 2551

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
หน่วยที่ 1	รู้วิธีเรียน	1
	วิธีเรียนใน “มทส.” ให้จบภายใน 4 ปี	1
	นักศึกษามืออาชีพ	15
หน่วยที่ 2	รู้วิธีเรียนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	35
หน่วยที่ 3	เทคนิคการอ่าน ฟัง ถาม บันทึก	43
หน่วยที่ 4	เทคนิคการเขียน	65
ภาคผนวก		75

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยที่ 1
รู้วิธีเรียน
วิธีเรียนใน "มทส." ให้จบภายใน 4 ปี

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย อินทรประวัติ [1]

การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพ หรือที่เรียกกันว่า วิชาชีพเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่านี่คือการศึกษาระดับสูงสุดของการศึกษาที่เยาวชนจะได้รับก่อนจะออกไปประกอบอาชีพในระดับสูง ด้วยเหตุนี้เองเขาจึงเรียกผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ว่า บัณฑิต ซึ่งหมายถึงผู้รอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ และเพื่อให้บัณฑิตของ มทส. เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ หรือบัณฑิตที่รอบรู้ในหลาย ๆ ด้าน มทส. จึงมีจุดมุ่งหมายชัดเจนว่า บัณฑิต มทส. จะต้องเรียนรู้และมีคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านวิชาการหรือวิชาชีพ (Technoware) เป็นผู้รู้จริงในวิชาชีพที่ตนเองศึกษามา มีความเป็นนักวิชาการ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างต่อเนื่อง รู้เท่าทันเทคโนโลยี และสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนสามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้

2. ด้านความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ (Humanware) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจริยธรรม คุณธรรม มีความรับผิดชอบเคารพกฎกติกาของสังคม

3. ด้านความเป็นผู้นำสามารถบริหารจัดการได้ (Orgaware) สามารถนำองค์กรและหมู่คณะไปสู่เป้าหมายในการทำงานได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำหรือผู้ตามได้ดี รู้จักการวางแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และประเมินผลได้

---

[1] อดีตรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาทั่วไป สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

4. ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ค้นหา และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารได้ดี (Info ware) เนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร (Information) ผู้ได้รับรู้ข่าวสารได้มาก เร็ว และถูกต้องย่อมได้เปรียบ ดังนั้น บัณฑิต มทส. จึงต้องเป็นบัณฑิตที่สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูล และติดต่อสื่อสารได้ ทั้งนี้ ย่อมหมายความว่าบัณฑิตต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีนั่นเอง

ดังนั้น นักศึกษาใหม่ของ มทส. จะต้องตระหนักในเป้าหมายปลายทางของการศึกษาของตนเองให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นในการศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อที่จะได้เร่งรัด กำกับ และพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้ตามแนวทางนี้อย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

ระบบการเรียนของ มทส.

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีรูปแบบของการบริหารและการเรียนการสอนที่ค่อนข้างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งนักศึกษาใหม่มีความจำเป็นมากที่จะต้องเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. มทส. จัดการเรียนการสอนในระบบไตรภาค (Trimester) หมายความว่าในหนึ่งปีการศึกษา ซึ่งจะเริ่มต้นประมาณปลายเดือนพฤษภาคม และสิ้นสุดลงในช่วงต้นเดือนเมษายนของปีถัดไป จะแบ่งช่วงเวลาของการเรียน การสอน การสอบออกเป็น 3 ช่วง แต่ละช่วงเรียกว่า 1 ภาคการศึกษา ผลจากการเรียน การสอน การสอบเป็นระบบไตรภาคนี้มีสาระสำคัญที่นักศึกษาใหม่จะต้องตระหนักและใส่ใจ ดังต่อไปนี้

1.1 การเปิดเทอมปิดเทอม จะไม่ตรงกับโรงเรียนมัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัยโดยทั่ว ๆ ไป โดยจะมีการปิดเทอมเล็ก ๆ 2 ครั้ง คือ เทอมต้น และเทอมกลาง ซึ่งจะปิดในช่วงเดือนกันยายน และธันวาคมตามลำดับ ซึ่งการปิดเทอมทั้งสองนี้จะมีเวลาให้พักผ่อนประมาณ 7 วัน ส่วนการปิดเทอมประจำปีหรือการปิดภาคฤดูร้อนนั้น นักศึกษาจะมี

เวลาให้พักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ประมาณ 40 วัน ในช่วงเดือนเมษายนและต้นเดือนพฤษภาคม

1.2 ในแต่ละภาคการศึกษาจะมีเวลาเรียน 12 สัปดาห์ หรือประมาณ 3 เดือน ไม่รวมการสอบปลายภาค หรือที่นักศึกษามักเรียกกันว่า สอบไฟนอล (final examination) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วระยะเวลาเพียงแค่นี้ถือว่าสั้นมาก เมื่อคิดถึงการสอบกลางเทอม (midterm) เข้าไปแล้ว ก็จะพบว่านักศึกษาจะมีเวลาเรียนประมาณ 6 สัปดาห์ก่อนสอบกลางเทอม และอีก 6 สัปดาห์ก่อนสอบปลายเทอม

1.3 ในแต่ละรายวิชาจะมีการสอบหลัก ๆ ประมาณ 2 ครั้ง คือ สอบกลางเทอม และสอบปลายเทอม แต่บางรายวิชาก็อาจมีการสอบย่อย (quiz) ได้อีก ดังนั้น คิดเฉลี่ย ๆ แล้ว แต่ละรายวิชาอาจมีการสอบประมาณ 3-4 ครั้ง ต่อหนึ่งภาคการศึกษา หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาละ 5 รายวิชา นักศึกษาก็จะต้องทำการสอบประมาณ 15-20 ครั้ง ในระยะเวลา 12 สัปดาห์ หรือประมาณสัปดาห์ละ 1.5 ครั้ง และที่สำคัญที่สุดก็คืออาจมีการสอบได้มากกว่า 1 ครั้งภายในวันเดียวกัน

1.4 การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจะต้องมีการศึกษาค้นคว้า หรือทำงานประกอบการศึกษา ทั้งที่เรียกว่า การบ้าน (home work) และงานมอบ (assignment) หรืองานโครงการใหญ่ ๆ (project) อย่างน้อยที่สุดก็จะมี 1 ชิ้น ต่อ 1 รายวิชา หรือหากโชคดีนักศึกษาอาจจะได้ 2 ชิ้น ต่อ 1 รายวิชา ซึ่งนั่นก็หมายความว่า ในการเรียน 5 รายวิชา นักศึกษาก็อาจจะมีงานส่ง 10 ชิ้น หรือ 20 ชิ้น ภายในเวลา 12 สัปดาห์

ในประเด็นที่หนึ่ง คือ การมีงานมากในเวลาน้อย ๆ เช่นนี้ นักศึกษาใหม่ต้องตระหนักและเข้าใจอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อจะได้วางแผนในการลงทะเบียนเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองด้วย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2. มทส. ใช้การเรียนในระบบหน่วยกิต (credit hour) เหมือนมหาวิทยาลัยทั่วไป ซึ่งการเรียนในระบบหน่วยกิตนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาก็ได้ใช้มาแล้ว แต่อาจจะยังไม่ค่อยซาบซึ้งในความหมายของมันมากนัก จึงขออธิบายความและชี้ประเด็นเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

2.1 ในการศึกษาตลอดหลักสูตร นักศึกษาแต่ละคนจะต้องศึกษาให้ครบ 175-200 หน่วยกิตโดยประมาณ ตามรายละเอียดที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรจะขาดมิได้ นักศึกษาต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ และตรวจสอบรายวิชา รวมทั้งจำนวนหน่วยกิตที่ได้เรียนไปแล้ว และจะต้องเรียนให้ชัดเจน และปฏิบัติตามนั้นอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นอาจไม่สำเร็จการศึกษาในเวลาที่ต้องการได้

2.2 จำนวน 1 หน่วยกิต หมายถึง จำนวนเวลา 1 ชั่วโมง ที่จะต้องใช้ในการเรียน 1 สัปดาห์ กล่าวคือ รายวิชาใดที่หลักสูตรระบุว่า มีค่า 1 หน่วยกิต ก็หมายความว่านักศึกษาต้องใช้เวลาเรียนกับอาจารย์ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่หากหลักสูตรระบุว่า รายวิชาใดมีค่า 1 หน่วยกิต ก็จริงแต่ต้องใช้เวลาเรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การใช้เวลาเรียนก็ต้องเป็น 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เช่น รายวิชากีฬาและนันทนาการ (Sport and Recreation) เป็นต้น

2.3 โดยหลักการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยที่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและมีการทำงานประกอบการเรียนนี้ นักศึกษาจะต้องมีเวลาเพื่อทำการศึกษาด้วยตนเองอีกจำนวนหนึ่งจึงจะได้ และปริมาณเวลาที่จะใช้ในการนี้ควรจะมีปริมาณเป็น 2 เท่าของจำนวนหน่วยกิตที่ได้ลงทะเบียนเรียน กล่าวคือ หากลงทะเบียนเรียน 1 หน่วยกิต ก็จะใช้เวลาเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเมื่อรวมกับเวลาเรียนกับอาจารย์แล้วก็จะเป็นเวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายวิชามีค่า 1 หน่วยกิต

ใช้เวลาเรียนในชั้นเรียนกับอาจารย์	1	ชั่วโมง
ใช้เวลาเรียนนอกชั้นเรียนด้วยตนเอง		
- เพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน	1	ชั่วโมง
- เพื่อทบทวนหลังการเรียนในชั้น	1	ชั่วโมง
รวม	3	ชั่วโมง

ดังนั้น ในการเรียนระบบหน่วยกิตนี้ หากนักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนมากเท่าใด ก็ต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกห้องเรียนเป็นสองเท่า เช่น ผู้ลงทะเบียนเรียน 20 หน่วยกิต ก็จะต้องใช้เวลาต่อสัปดาห์ ดังต่อไปนี้

1. เข้าชั้นเรียน (ห้ามขาดเรียน)	20	ชั่วโมง
2. เตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน	20	ชั่วโมง
3. ทบทวน ทำความเข้าใจ ทำงาน	20	ชั่วโมง
รวม	60	ชั่วโมง

นั่นหมายความว่า หากนักศึกษาต้องการเรียนแล้วให้สอบได้ ต้องลงทะเบียนเรียนตามกำลังความสามารถของตนเอง และตามเวลาที่ตนเองมี ไม่ควรลงทะเบียนมาก ๆ ตามผู้อื่น โดยไม่ดูสภาวะของตนเอง

3. มทส. ใช้ระบบการเรียน โดยมีความเชื่อว่า นักศึกษาของ มทส. มีความเป็นผู้ใหญ่และใฝ่รู้ นั่นคือ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่บุคลากรจะถือว่า นักศึกษาเป็นผู้มีความรับผิดชอบ และมีความอยากรู้อยากเห็น อยากถาม อยากทำ ดังนั้น คณาจารย์และเจ้าหน้าที่บุคลากรอาจจะมีพฤติกรรมดูคล้ายไม่สนใจนักศึกษามากนัก ไม่สนใจว่านักศึกษาจะเรียนหรือไม่เรียน จะส่งงานหรือไม่ส่ง จะทำการบ้านหรือไม่ทำ ดังนั้น นักศึกษา มทส. อาจไม่

ถูกจู้จี้ กวดขันให้เรียนอย่างเข้มงวดกวดขันมากนัก จึงเป็นหน้าที่ของนักศึกษาเองที่จะกำกับตัวเอง ให้ปฏิบัติตนให้เหมาะสมหรืออยู่ในปทัสถานของนักศึกษาที่ดีด้วยตัวของนักศึกษาเอง การปฏิบัติตนตามความเชื่อเช่นนี้ไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย เพราะนักศึกษามักจะเคยชินกับการถูกกำกับพฤติกรรมให้ปฏิบัติตนในแนวทางที่เหมาะสม โดยอาจารย์และบุคลากรเป็นผู้กำกับ ผู้ที่กำกับตนเองไม่ได้จึงมักประสบปัญหาเสมอ ทั้งในด้านการเรียน และกิจกรรมนักศึกษา

ในประเด็นนี้จึงสามารถกล่าวได้ว่า

> *นักศึกษา มทส ต้องมีความเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบ สามารถกำกับดูแลตนเองให้อยู่ในปทัสถานของนักศึกษาที่ดี และประสบความสำเร็จได้*

4. นักศึกษาสามารถกำหนดแผนการเรียน และแผนการสอบของตนเองได้ เนื่องจากในการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษานั้น นักศึกษาจะได้รับคู่มือที่เป็นเอกสารระบุรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดทำการสอนในภาคการศึกษานั้น ๆ เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาหลักสูตรและเข้าใจแล้วว่าตนเองจะต้องเรียนรายวิชาใดบ้างแล้ว นักศึกษาก็จะต้องพิจารณาว่าในภาคการศึกษานั้น ๆ สาขาวิชาต่าง ๆ ได้เปิดรายวิชาอะไรให้นักศึกษาเรียนบ้าง จากเอกสารคู่มือดังกล่าวนั้น นักศึกษาจะทราบว่าแต่ละรายวิชานั้นมีข้อมูลในเรื่องดังต่อไปนี้

4.1 กำหนดเวลาที่เปิดสอน

4.2 จำนวนกลุ่มที่เปิดทำการสอน

4.3 กำหนดการสอบปลายภาคการศึกษา

เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาแล้ว หากต้องการคำแนะนำ ก็สามารถพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่มหาวิทยาลัยจัดให้ได้ หรือจะพบกับนักศึกษารุ่นพี่ที่หอพักเพื่อขอคำแนะนำก็ได้ จากนั้นก็ทำการเลือกรายวิชาต่าง ๆ โดยยึดหลักการง่าย ๆ ดังนี้

- ไม่ควรลงทะเบียนเรียนเกิน 17 หน่วยกิต

เพราะจะทำให้มีภาระงานมากจนมีเวลาน้อยที่จะดูแลชีวิตนักศึกษาให้เป็นสุขและปกติได้

- ควรกระจายรายวิชาต่าง ๆ ไปตามวันต่าง ๆ แต่ละวัน

ไม่ควรเรียนหลายวิชาในวันเดียวกัน เพราะจะเป็นภาระหนักเมื่อถึงคราวจะต้องทำงานหรือการบ้านส่งอาจารย์

- ควรศึกษาตารางสอบปลายเทอมไปพร้อม ๆ กับการกำหนดตารางเรียน ควรหลีกเลี่ยงการสอบปลายเทอมหลายวิชาในวันเดียวกัน เพราะยากที่จะสอบให้ได้ดี

ในการกำหนดแผนการเรียนและแผนการสอบปลายเทอมนี้ นักศึกษาควรมองไปไกล ๆ และมองโลกในแง่ร้ายไว้บ้างว่าอาจารย์อาจจะให้งานมากจนอาจไม่สามารถทำได้ทัน ไม่ควรคิดแต่เพียงว่าถ้าลงทะเบียนเรียนได้มาก ๆ ก็จะจบเร็ว ๆ เพราะหากนักศึกษาลงทะเบียนมาก โอกาสสอบตกก็มีมากเหมือนกัน และเมื่อสอบตกแม้แต่เพียงรายวิชาเดียว การกำหนดแผนการเรียนในภาคการศึกษาต่อ ๆ ไป จะมีโอกาสแปรปรวนได้มาก และโอกาสที่จะไม่สำเร็จการศึกษาในเวลาที่หลักสูตรกำหนดก็มีมากเป็นเงาตามตัว

หากนักศึกษาลงทะเบียนเพียงภาคการศึกษาละ 17 หน่วยกิต และสอบให้ได้ทุกวิชา โดยไม่มีการสอบตกเลย นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดอย่างแน่นอน

การบริหารเวลา

มนุษย์ที่มีความเป็นปกติแต่ละคนล้วนมีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่า ๆ กัน แต่การที่มนุษย์ประสบความสำเร็จและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขเป็นทุกข์แตกต่างกัน ส่วนใหญ่ก็มีผลมาจากการบริหารเวลาที่แตกต่างกันนี่เอง

ในแต่ละวันมนุษย์จะต้องใช้เวลา 24 ชั่วโมงนั้นทำอะไรบ้าง บุคคลที่เป็นปกติทั่วไปจะใช้เวลาของตนเอง ดังนี้

1. ทำงานอย่างน้อย 8 ชั่วโมง
   อย่างมากที่สุด 12 ชั่วโมง

การทำงานทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและเครียดซึ่งเป็นผลเสียต่อสุขภาพ ดังนั้น อย่างมากที่สุดมนุษย์ก็ควรจะทำงานเพียงวันละ 12 ชั่วโมงเท่านั้น แต่การทำงานเพียงวันละ 8 ชั่วโมงก็ถือว่าเป็นเรื่องยอมรับได้แล้ว

2. นอนหลับพักผ่อนในเวลากลางคืนอย่างมาก 8 ชั่วโมง
   อย่างน้อย 6 ชั่วโมง

การนอนหลับพักผ่อนเป็นเรื่องจำเป็นมากที่มนุษย์ต้องทำทุกวันในปริมาณเวลาที่ใกล้เคียงกับการทำงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ร่างกายได้ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ และลดความเครียดที่เกิดจากการทำงาน ผู้ที่นอนไม่พอติดต่อกันเป็นประจำจะมีสุขภาพทรุดโทรมเร็วและอาจเกิดการเจ็บป่วยได้ง่ายอีกด้วย

3. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเหมือนดังเช่นบุคคลทั่วไป 4 ชั่วโมง

กิจวัตรประจำวันที่กล่าวถึงนี้หมายถึง การรับประทานอาหาร อาบน้ำ แต่งตัว ขับถ่ายของเสีย ทำความสะอาดเครื่องใช้ และที่พักอาศัย ฯลฯ ซึ่งกิจวัตรเหล่านี้บุคคลแต่ละบุคคลต้องทำ หากไม่ทำ ชีวิตก็จะผิดปกติไป แต่ในการกระทำกิจวัตรเหล่านี้ ควรจะใช้เวลาประมาณวันละ 4 ชั่วโมง ก็พอแล้ว มิเช่นนั้นก็จะเสียเวลามากเกินไป

4. การทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อความสุขความสบายใจ วันละอย่างน้อย 2 ชั่วโมง และอย่างมากไม่เกิน 4 ชั่วโมง เวลา 4 ชั่วโมงดังกล่าวนี้เขาเรียกกันทั่วไปว่า "เวลาว่าง" ซึ่งหมายถึง เวลาที่บุคคลมีเหลืออยู่ในแต่ละวันหลังจากที่ได้ใช้เวลาไปในการทำงาน นอน และทำกิจวัตรประจำวัน ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ทุกคน "ต้องทำ" เวลาว่างดังกล่าวนี้บุคคลมีไว้สำหรับกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้ตนเองมีความสุข ความพึงพอใจ ความสบายใจ ซึ่งจะนำไปสู่ความสดชื่นทางอารมณ์ กิจกรรมดังกล่าวนี้ได้แก่ การเล่นกีฬา การฟังเพลง การ

ชมโทรทัศน์ การอ่านหนังสือเพื่อความบันเทิง การเดินเล่น การซื้อของ ฯลฯ นักศึกษาก็ต้องทำกิจกรรมเหล่านี้ทุกวันเช่นกัน เพื่อการลดความเครียด การเพิ่มความสุข และการมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี

นักศึกษาจะต้องบริหารเวลาโดยยึดหลักการเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ โดยนำเอาแผนการเรียนมาจัดระบบให้ลงตัวโดยใช้เวลาประมาณ 10 ชั่วโมงต่อวัน

เวลาที่ใช้ไปเพื่อการเรียน 10 ชั่วโมงต่อวันนี้ อาจแบ่งออกให้แก่กิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. การเข้าชั้นเรียน
2. การศึกษาค้นคว้าก่อนเข้าชั้นเรียน
3. การศึกษาทบทวนหลังจากเข้าชั้นเรียนมาแล้ว
4. การทำการบ้าน
5. การทำงานที่อาจารย์มอบ
6. การทำงานโครงการ
7. การเข้าพบอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษา หรือ สอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ
8. การปรึกษาหารือหรือทบทวนวิชา (ติว) กับเพื่อน ๆ

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้ง 8 กิจกรรมที่แสดงมานี้ ไม่จำเป็นว่าจะต้องเกิดขึ้นทั้งหมดภายในวันเดียว ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่ความจำเป็น เช่น ในวันใดที่มีตารางเรียน กิจกรรมที่ 1-2 และ 3 ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ส่วนจะใช้เวลาเท่าใดในวันนั้นเราสามารถพิจารณาได้จากหน่วยกิตของรายวิชานั้น ตัวอย่างเช่น หากนักศึกษามีตารางเรียนของรายวิชาที่มีค่า 3 หน่วยกิต ในวันจันทร์ก็หมายความว่า

ในคืนวันอาทิตย์นักศึกษาคนนี้จะต้องศึกษารายวิชานี้ 3 ชั่วโมง

ในเวลากลางวันของวันจันทร์เขาต้องเข้าชั้นเรียน 3 ชั่วโมง

และในเวลาบ่ายหรือกลางคืนของวันจันทร์

เขาคิดทบทวนรายวิชานี้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งอีก 3 ชั่วโมง

(สมมุติว่ารายวิชานี้ถูกจัดตารางเรียนทั้งหมด 3 ชั่วโมงในวันจันทร์ หากตารางเรียนเป็น 2 ชั่วโมงในวันจันทร์และอีก 1 ชั่วโมงในวันอังคาร แผนการใช้เวลาของนักศึกษาก็ย่อมเปลี่ยนไปตามตาราง)

การบริหารเวลาของนักศึกษาอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. จัดแผนการเรียน เพื่อการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาประมาณ 17 หน่วยกิต (มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนหน่วยกิตไว้ว่าอย่างน้อย 9 อย่างมาก 20)
2. นำแผนการเรียนมาจัดทำเป็นตารางเรียนที่เหมาะสมเป็นรายสัปดาห์ ตารางเรียนในที่นี้หมายความรวมถึงการเรียนในชั้นเป็นจำนวนชั่วโมงเท่ากับจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียน และการศึกษาด้วยตนเองอีกเป็นเวลาสองเท่าของจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียน หากลงทะเบียน 17 หน่วยกิต ตารางเรียนจะเป็นดังนี้

    - เรียนในชั้นเรียนกับอาจารย์ 17 ชั่วโมง
    - ศึกษาค้นคว้าก่อนเข้าห้องเรียน 17 ชั่วโมง
    - ศึกษาทบทวนหรือทำงาน หลังจากเรียนในชั้นเรียนแล้ว 17 ชั่วโมง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

3. นำตารางเรียนเป็นสัปดาห์มาพิจารณาจัดแผนการใช้เวลาเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายภาคการศึกษา เพื่อให้เกิดแผนการใช้เวลาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งแผนการใช้เวลารายวันให้ทำเป็นรายชั่วโมงตั้งแต่ตื่นนอนไปจนกระทั่งเข้านอน ดังตัวอย่าง

วันจันทร์ที่ เดือน พ.ศ. 2545

06.00	ตื่นนอน ทำกิจวัตรส่วนตัว ออกกำลังกาย
07.00	รับประทานอาหารเช้า
08.00	เรียนรายวิชาแคลคูลัส 1
11.00	ทบทวนทำความเข้าใจรายวิชาแคลคูลัส 1
12.00	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00	เรียนรายวิชาไทยศึกษา
16.00	เข้าห้องสมุด ค้นหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับรายวิชาไทยศึกษา
17.30	กลับหอพัก พักผ่อน รับประทานอาหารเย็น
20.00	ทำการบ้านรายวิชาแคลคูลัส 1
22.00	ทบทวนรายวิชาไทยศึกษา
23.00	เตรียมอ่านรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งจะต้องเรียนในเวลา 10.00 น. วันอังคาร
24.00	เข้านอน

จะเห็นได้ว่าตารางการใช้เวลาของวันจันทร์ค่อนข้างหนักมาก ทั้งนี้ เพราะว่านักศึกษาเรียนในวันนี้ถึง 6 หน่วยกิตนั่นเอง ด้วยเหตุนี้เอง นักศึกษาจึงควรวางแผนในการลงทะเบียนเรียนให้กระจายไปหลายวัน อย่าให้กระจุกอยู่ในวันเดียวหลายวิชา เพราะการเรียนน้อยวิชาต่อวัน แต่เรียนทุกวันในสัปดาห์ จะทำให้ตารางการใช้เวลาในแต่ละวันไม่

หนักมากในการเรียน นอกจากนั้นเมื่อถึงเวลาสอบปลายเทอม ตารางสอบในแต่ละวันก็มีแนวโน้มจะเป็นไปตามตารางเรียนอีกด้วย นั่นคือจะหนักหรือเบาในแต่ละวันคล้าย ๆ กัน

รูปแบบของตารางการบริหารเวลา

หลังจากพิจารณาเนื้อหาของการบริหารเวลาดังได้กล่าวมาแล้วจนหมดจดแล้ว นักศึกษาจะนำสาระเหล่านั้นมาใส่ลงในตารางการบริหารเวลา ซึ่งอาจจะทำเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. ทำเป็นกำหนดการรายชั่วโมง ดังที่นิยมใช้กันในสมุดบันทึกประจำวัน หรือกำหนดนัดหมาย โดยทำเป็น 1 วันต่อ 1 หน้ากระดาษ
2. ทำเป็นตารางกิจกรรมคล้าย ๆ ตารางเรียนรายสัปดาห์ แต่กำหนดชั่วโมงตั้งแต่ 06.00 ถึง 06.00 ของวันถัดไป เพื่อให้สามารถบรรจุกิจกรรมต่าง ๆ ของวันได้ครบทั้งหมด ซึ่งได้แก่
   - การเรียน
   - การนอน
   - การทำกิจวัตรประจำวัน
   - การทำกิจกรรมนันทนาการ

การปฏิบัติตนตามแผนการใช้เวลา

หลังจากที่นักศึกษาได้คิดใคร่ครวญและทำการวางแผนการใช้เวลาอย่างรอบคอบเป็นรายวัน รายสัปดาห์ และรายภาคการศึกษาเสร็จสมบูรณ์แล้ว นักศึกษาจะเห็นได้ชัดเจนเลยว่า "เวลาเป็นของมีค่าและหายากยิ่ง" ดังนั้น นักศึกษาจะเกิดกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตไปตามแผนการใช้เวลานั้น นักศึกษาที่มีการวางแผนเวลาดี และมีการปฏิบัติตามแผนการใช้

เวลาค่อนข้างเคร่งครัด มีวินัยในตนเอง มักจะประสบความสำเร็จทั้งในการเรียนและการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความสุข เพราะได้ทำสิ่งที่ต้องทำ และสิ่งที่ควรทำอย่างครบถ้วน ส่วนนักศึกษาที่วางแผนไว้ดีแล้วแต่ไม่ค่อยมีวินัยในการใช้เวลาตามแผน ย่อมมีโอกาสในการประสบความสำเร็จน้อยลงไป แต่ถ้านักศึกษาไม่มีการวางแผนการใช้เวลาใด ๆ เลย โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและการสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ตนเองจะยิ่งมีน้อยลงไปอีก แต่ในขณะเดียวกันจะมีโอกาสเกิดความสับสนในชีวิตของตนเองได้มากอีกด้วย

สรุป

การที่นักศึกษาใหม่จะประสบความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้นั้น นักศึกษาจะต้องกระทำในสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตหรือให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เข้าใจถ่องแท้
2. ศึกษาหลักสูตรที่ตนเองจะทำการศึกษาให้เข้าใจชัดเจน
3. ศึกษาระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยให้เข้าใจ
4. ศึกษาและฝึกฝนการลงทะเบียนเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง
5. กำหนดแผนการเรียนของตนเองทั้งในระยะยาวและระยะสั้นตั้งแต่เริ่มต้น
6. ศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนตามปทัสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ดีให้เข้าใจ
7. วางแผนการใช้เวลาของตนเองเป็นรายวัน รายสัปดาห์ และรายภาคการศึกษาให้ชัดเจน
8. ปฏิบัติตนตามแผนการใช้เวลาอย่างเคร่งครัด มีวินัยในตนเอง ยึดมั่นในเป้าหมายของการใช้ชีวิต
9. ยืดหยุ่นและปรับแผนการใช้เวลาตามความเหมาะสม หลังจากได้ทดลองปฏิบัติดูแล้ว และเห็นว่าหนักเกินไปหรือเบาเกินไป

ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ในการศึกษาเล่าเรียนระดับมหาวิทยาลัยนั้น นอกจากนักศึกษาจะต้องมีศักยภาพส่วนตัวเหมาะสม (มีสุขภาพดี มีสติปัญญาและพื้นฐานความรู้ดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจพอสมควร มีทัศนคติต่อการเรียนดี) แล้ว นักศึกษายังต้องรู้และเข้าใจวิธีเรียนในระดับมหาวิทยาลัยอย่างถูกต้องและเพียงพออีกด้วย บุคคลที่มีศักยภาพส่วนตัวในการเรียนไม่ดีนักแต่รู้วิธีเรียนว่าจะเรียนอย่างไรจึงจะเรียนได้ดี ยังอาจมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนได้ด้วยความมานะพยายามของตนเอง ส่วนบุคคลที่มีศักยภาพสูงแต่ไม่รู้วิธีเรียนนั้น อาจมีโอกาสประสบความล้มเหลวได้ เพราะเรียนไม่ถูกวิธี แต่สำหรับคนที่มีศักยภาพต่ำและมิหนำซ้ำยังไม่รู้วิธีเรียนและไม่สนใจจะศึกษาวิธีเรียนอีกด้วยนั้น มีโอกาสประสบความสำเร็จน้อยเหลือเกิน

มหาวิทยาลัยได้ทำการคัดเลือกบุคคลที่มีศักยภาพในการเรียนเข้าสู่มหาวิทยาลัยแล้ว ขอท่านอย่าได้สงสัยในศักยภาพของตัวท่านเองเลย ขณะนี้ยังคงเหลืออีกประการเดียวที่ท่านจะต้องทำคือ เร่งทำความเข้าใจในวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ และเมื่อได้ศึกษาวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพจนเข้าใจถ่องแท้แล้ว ขอให้ปฏิบัติตนไปตามแนวทางนั้นเถิด ท่านจะประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างแน่นอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

นักศึกษามืออาชีพ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย อินทรประวัติ

การเป็นนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาดูเหมือนว่าจะเป็นเป้าหมายปลายทางที่สำคัญหรือเป็นความใฝ่ฝันอันสูงสุดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งหากจะคาดคะเนคร่าว ๆ ก็น่าจะกล่าวได้ว่า ร้อยละเก้าสิบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของไทยในปัจจุบัน ต่างก็มีเป้าหมายว่าจะไปสู่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในความฝันของตนทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่เราจะเห็นปรากฏการณ์เรียนพิเศษกันอย่างบ้าคลั่ง (แต่ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่าจะมีการเรียนอย่างทุ่มเทเหมือนเรียนพิเศษในการเรียนปกติในโรงเรียนมากน้อยเพียงใด) เพื่อที่จะช่วยให้ตนเองผ่านการทดสอบที่สำคัญที่สุดในชีวิตสำคัญยิ่งกว่าการสอบเป็นขุนนางจีนในตำแหน่งจอหงวนที่เคยเห็นเคยได้ยินกันมาในภาพยนตร์จีนเสียด้วยซ้ำ และเมื่อใครประสบความสำเร็จในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้สมประสงค์แล้วก็จะมีการเฉลิมฉลองกันอย่างบ้าคลั่ง คล้ายคนสติแตก ดูประหนึ่งว่าเพิ่งจะสอบได้วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกเรียบร้อยแล้วก็ไม่ปาน ส่วนผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยก็จะมีอาการที่แสดงให้เห็นถึงความผิดหวังคล้าย ๆ กับได้สูญสิ้นแล้วซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต แม้แต่ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของตนเอง

พวกนักเรียนมัธยมเหล่านี้เขาดีใจอะไรกันนักหนาที่เขาสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาได้

พวกเขาอยากเป็นนิสิตนักศึกษา

หรือว่า พวกเขาอยากเรียน อยากศึกษา อยากค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าแห่งชีวิตของเขากันแน่

และมีเรื่องจริงอยู่ประการหนึ่งโดยไม่ต้องพิสูจน์ คือ มีนิสิตนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่อยากเป็นนิสิตนักศึกษาโดยไม่อยากเรียนหนังสือ ไม่อยากทำแล็ป ไม่อยากทำการบ้าน ไม่อยากเข้าห้องสมุด และไม่อยากสอบ บุคคลเหล่านี้จะทำสิ่งต่าง ๆ ที่นิสิตนักศึกษานิยมทำอย่างเกือบครบถ้วน ยกเว้นเรื่องเดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ทำ คือ

การปฏิบัติตนตามครรลองของการเป็นนิสิตนักศึกษาที่ดี

พวกเขาทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน แต่หลายครั้งก็ไม่ค่อยสร้างสรรค์ พวกเขาเที่ยวเตร่กันอย่างสบายอกสบายใจ พวกเขาแสวงหาประสบการณ์ในเรื่องเพศกันอย่างเมามัน จับคู่อยู่อพาร์ทเมนท์เดียวกันเหมือนคู่สามีภรรยา บางส่วนก็มีพฤติกรรมใกล้เคียงมากกับคำว่า สำส่อนทางเพศ แล้วในที่สุดพวกเขาเหล่านี้ก็จบลงด้วยการพ้นสภาพนิสิตนักศึกษา หรือถูกรีไทร์ (Retire) ในเวลา 2-3 ปี บางส่วนก็มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในห้อง I.C.U. เกือบตลอดเวลา มีการอยู่ในสภาพรอพินิจ (ติดโปร-Probation) เป็นระยะ ๆ แล้วก็ใช้เวลาเรียนอยู่ในสถาบันเป็นเวลานานถึง 7-8 ปี ก็ยังไม่จบหรือสำเร็จการศึกษา หรือหากสำเร็จการศึกษาก็มีผลการศึกษาที่อยู่ในลักษณะกระปลกกระเปลี้ยเต็มที

ทำไม ทำไม คนที่เคยใฝ่ฝันมาเป็นเวลานานนับสิบปี
ว่าวันหนึ่งฉันจะต้องเป็นนิสิตนักศึกษาให้จงได้
ครั้นเมื่อได้เป็นนิสิตนักศึกษาแล้วกลับไม่ยอมเป็น
นิสิตนักศึกษาดังที่เคยใฝ่ฝันไว้

ทำไม ทำไม คนที่ฉลาดถึงขนาดสอบคัดเลือก
เข้ามหาวิทยาลัยได้ จึงคิดไม่ออกว่าจะเรียนอย่างไร
จึงจะทำให้สำเร็จการศึกษา

ทำไม ทำไม คนที่ทุ่มเทในการเรียนอย่างมากมาย
จนถึงกับต้องเรียนพิเศษกันอย่างเอาเป็นเอาตาย
จึงไม่ยอมเรียน แม้แต่การเรียนปกติก็ไม่เข้าเรียน
ทั้ง ๆ ที่เขาบังคับให้เข้าเรียน

มันอาจจะเป็นไปได้หรือไม่ว่า
นิสิตนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่รู้จริง ๆ ว่า
การเป็นนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมนั้น
เขาเป็นกันอย่างไร

ความจริงแล้วการเป็นนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมและประสบความสำเร็จนั้น ไม่ใช่เรื่องยากอะไรเลย เพียงแต่

1. รู้หน้าที่ของนิสิตนักศึกษา
2. ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง
3. คิดเป็น

และ 4. อยู่เป็น เท่านั้นเอง

ต่อไปนี้จะเป็นการอภิปรายตามประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ระบุมานั้น

หน้าที่ของนิสิตนักศึกษามีอะไรบ้าง

ถ้าจะกล่าวสั้น ๆ ว่า นิสิตนักศึกษามีหน้าที่ศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามที่ได้มุ่งหวังไว้ ก็ดูเหมือนว่าจะรวบรัดเกินไป และอาจจะดูเหมือนว่าพวกผู้ใหญ่ทั้งหลายนี้ช่างใจแคบเสียเหลือเกิน ที่จะมาตีกรอบให้คนหนุ่มคนสาว ซึ่งมีไฟแรงในหัวใจ มาอยู่ในกรอบแคบ ๆ แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาเรียน ๆ แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

นิสิตนักศึกษาหลายคนเขาปรารภ (ซึ่งความจริงก็คือบ่นนั่นเอง) ว่า ในมหาวิทยาลัยไม่เห็นมีอะไรที่ท้าทายคนที่มีศักยภาพสูงอย่างพวกเขาเลย มีแต่อะไรที่ซ้ำซากและจำเจที่น่าเบื่อหน่าย เช่น ตำราเก่า ๆ เล่มหนา ๆ อาจารย์แก่ ๆ ที่ขี้บ่น และอาจารย์หนุ่มสาวที่เกรี้ยวกราดและขาดวุฒิภาวะ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอาจารย์แก่หรืออาจารย์หนุ่มสาวก็ล้วนมีพฤติกรรมเดียวกัน คือ พูด พูด พูด และพูด เพื่อให้นิสิตนักศึกษา ฟัง ฟัง ฟัง และฟัง จด จด จด และจด หรือจำไป ห้ามเถียง เด็ดขาด และโทษของการเถียงอาจารย์มี 3 สถาน คือ

1. หากเถียงด้วยวาจาในขณะเรียน คือ อาจารย์โกรธ
2. หากเถียงเป็นลายลักษณ์อักษรในการสอบ คือ สอบตก

และ 3. หากเถียงเป็นการกระทำในโครงการ คือ โครงการไม่ผ่านการประเมิน

เพื่อไม่ให้ตกเป็นจำเลยของนิสิตนักศึกษา จึงขอยกคำกล่าวของมหาบุรุษของโลกท่านหนึ่งคือ มหาตมะคานธี ที่กล่าวถึงคำจำกัดความของนิสิตนักศึกษาไว้ว่า

A Student is a searcher after truth.

ซึ่งอาจจะถอดความเป็นภาษาไทยได้ว่า นักศึกษาคือผู้แสวงหาความจริงหรือสัจธรรมแห่งชีวิต หมายความว่าภารกิจหรือหน้าที่ของผู้ที่เป็นนิสิตนักศึกษาไม่ได้จำกัดเอาไว้เฉพาะเรื่องการเรียนหนังสือเท่านั้น แต่จะครอบคลุมไปถึงกิจกรรมใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่จะเอื้อประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างสร้างสรรค์แก่ตนเองและสังคมต่อไปในอนาคตด้วย และอาจจะเป็นด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้มีผู้จำแนกแยกแยะประเภทของนิสิตนักศึกษาออกตามหน้าที่หรือภารกิจได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาที่เน้นหน้าที่เรื่องการเรียนเป็นสำคัญ มุ่งศึกษาหาความรู้ในวิทยาการที่ตั้งใจเข้ามาศึกษา โดยมีความสนใจให้แก่เรื่องอื่น ๆ ไม่มากนัก นิสิตนักศึกษาเหล่านี้จึงค่อนข้างประสบความสำเร็จสูงในการเรียน แต่อาจจะเกิดประสบการณ์ในเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิตไม่มาก เขาเรียกนิสิตนักศึกษากลุ่มนี้ว่า As Students ซึ่งหมายถึงบุคคลที่สอบเมื่อไรก็ได้เกรด A ทุกทีไป

2. นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก จนทุ่มเทความพยายามต่าง ๆ และเวลาที่มีอยู่ให้แก่การทำกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านบริหารองค์การนิสิตนักศึกษา สภานิสิต - นักศึกษา กิจกรรมคณะ กิจกรรมชุมชน กิจกรรมกีฬา ดนตรี ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ เป็นการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จึงเรียกนิสิตนักศึกษาเหล่านี้ว่า We Students เพราะคิดถึงหมู่คณะมากกว่าสิ่งอื่นใด

3. นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีจุดเน้นในเรื่องใดโดยเฉพาะ เป็นไปในลักษณะไปเรื่อย ๆ เหนื่อยก็หยุด อยากทำอะไรก็ทำ อะไรลอยมากระทบก็สนใจเรื่องนั้น การเรียนก็งั้น ๆ กิจกรรมก็งั้น ๆ ผลการเรียนก็งั้น ๆ ดังนั้นเขาจึงขนานนามนิสิตนักศึกษาพวกนี้ว่า Me Students

4. นิสิตนักศึกษาที่ชอบเรียกร้องอยากได้โน่น อยากได้นี่ ชอบตำหนิผู้คนรอบข้าง เช่น กล่าวหาว่าอาจารย์สอนไม่ดี ตำรับตำรามีไม่เพียงพอ เพื่อน ๆ ก็ไม่ให้ความร่วมมือ Room mate ก็เป็นอุปสรรคต่อการอยู่อาศัย มัวแต่ตำหนิและเรียกร้องอยู่ก็เลยไม่ค่อยมีจิตใจหรือสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน พวกนี้จึงถูกเรียกว่า The Give Me Students

5. นิสิตนักศึกษาที่แสวงหาความสุขเฉพาะหน้าเป็นสำคัญ เข้าข่ายวัยรุ่นเจ้าสำราญ ชอบงานปาร์ตี้ งานวันเกิด งานกินเลี้ยง เลี้ยงทุกชนิด เลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง เลี้ยงรับขวัญ เลี้ยงอำลา เลี้ยงฉลอง ท่องเที่ยวไปในที่ที่จะก่อให้เกิดความสำราญใจ ผับ เธค ทัศนาจร รอบรู้เชี่ยวชาญไปหมด กิจกรรมสังคมเป็นเลิศ กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นรอง กิจกรรมการเรียนนาน ๆ ก็สนใจเสียที นิสิตนักศึกษาเหล่านี้ควรอย่างยิ่งที่จะได้รับชื่อว่า The Country Club Students หรือ นิสิตนักศึกษาเจ้าสำราญ งานไม่เอา

เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย ๆ เกี่ยวกับภารกิจหรือหน้าที่ของนิสิตนักศึกษา จะขออ้างอิงคำกล่าวของ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน ซึ่งมักจะกล่าวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่เสมอว่า

"การเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานประกอบ"

ซึ่งมีความหมายชัดเจนว่า นิสิตนักศึกษาต้องให้ความสำคัญแก่ภารกิจด้านการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง และต้องไม่ละเลยกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยด้วย และหากจะระบุให้ชัดเจนเป็นข้อ ๆ ก็อาจจะบุหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาได้ดังนี้

1. ศึกษาเล่าเรียนด้านวิทยาการให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแตกฉาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในระดับมืออาชีพ หรือ "ผู้รู้" สมกับคำว่า บัณฑิต หรือ ปัญญาชน

2. แสวงหาประสบการณ์จากกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพทั้งด้านกายภาพ วาจา อารมณ์ สติปัญญา และความสนใจของตนเอง เพื่อให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี น่าชื่นชม น่าอยู่ใกล้ น่าพูดน่าคุย หรือน่าคบหาสมาคมด้วย

3. พัฒนาค่านิยมของตนเองให้มีค่านิยมที่เหมาะสม ทั้งค่านิยมด้านจริยธรรม ค่านิยมด้านสุนทรียภาพ และค่านิยมด้านการเมือง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

4. ศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับชีวิต โดยศึกษาจากหลักธรรมทางศาสนา และแนวคิดตลอดจนการปฏิบัติตนของผู้อาวุโสที่น่านับถือในสังคม

5. ดูแลร่างกายและจิตใจของตนเองให้เป็นปกติ ให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี เพื่อให้สามารถศึกษาหาความรู้และแสวงหาประสบการณ์ต่าง ๆ ได้โดยไม่ขัดข้อง

6. รักษาความสัมพันธ์ที่ดีอย่างเหมาะสมระหว่างตนเองกับครอบครัว และวงศาคณาญาติ เพื่อเป็นพื้นฐานทางกำลังใจที่จะผลักดันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาหาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องทำ

7. ดูแลความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของตนเอง เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภารกิจหรือหน้าที่ทั้ง 7 ประการที่ได้กล่าวมานี้ ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างขาดไม่ได้ และไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ยากที่จะจัดลำดับความสำคัญได้ว่า หน้าที่ข้อใดควรมาก่อนหรือมาหลัง นอกจากนั้นหน้าที่เหล่านี้ยังมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เรียกว่าใครก็ตามที่จะเป็นนิสิตนักศึกษาที่ดีและปรารถนาจะสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นผู้รู้ เป็นคนดีคนเก่ง หรือเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ที่มีประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนสังคมโลก ก็ต้องตระหนักในสัตบัญญัติ หรือ บัญญัติ 7 ประการนี้อย่างชัดเจน ถือเป็น The Seven Musts หรือ 7 Musts เลยทีเดียว ในบทความนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงเฉพาะหน้าที่ในด้าน "อยู่ให้เป็น" เท่านั้น ส่วนการเรียนให้เป็นนั้นจะไม่ได้กล่าวถึง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เนื้อหายาวเกินไปจนไม่เป็นที่สนใจของนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่สนใจการเรียนให้เป็นนั้น คงจะต้องติดตามหาความรู้จากแหล่งอื่น ๆ เอาเอง

อยู่อย่างนิสิตนักศึกษา
อยู่อย่างไรอยู่ให้เป็น

นิสิตนักศึกษาคนใดเมื่อตระหนักในหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาแล้ว ก็ถือว่าโอกาสในการจะประสบความสำเร็จในการศึกษาก็มีมาก เห็นแสงสว่างเรืองรองขึ้นมาแล้ว ส่วนผู้ที่ไม่รู้ว่าหน้าที่ของนิสิตนักศึกษามีอะไรบ้างทั้ง ๆ ที่ตนเองเป็นนิสิตนักศึกษานั้น ถือได้ว่ามีอาการน่าเป็นห่วง มีโอกาสที่จะสับสนหรือพูดแบบชาวบ้านทั่วไปว่า "มั่ว" ได้มาก ๆ แต่การตระหนักในหน้าที่จะเกิดประโยชน์สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีความซื่อสัตย์หรือรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองด้วยเท่านั้น นิสิตนักศึกษาที่มีความซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองนั้น ต้องเริ่มต้นด้วยการ "อยู่ให้เป็น" เสียก่อน การอยู่ให้เป็น หมายถึง การปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1. นอนให้พอเหมาะ การนอนถือเป็นเรื่องสำคัญมากเรื่องหนึ่งของการอยู่ให้เป็นจริงอยู่ที่ว่าคนเราไม่ได้เกิดมาเพื่อนอน แต่การนอนก็เป็นเรื่องสำคัญมากของการมีชีวิตอยู่ นิสิตนักศึกษาบางคนชอบแสดงโวหารว่า "จะนอนไปทำไมนักหนา หาประสบการณ์ดีกว่า เพราะยังมีเวลานอนอีกมากนักในหลุมฝังศพ" ที่จริงแล้วคนที่พูดเช่นนี้ก็พูดไปอย่างนั้นเอง เพราะถ้าเขาไม่นอนให้เหมาะสมเป็นเวลาติดต่อกันสัก 3-4 เดือน เขาก็คงได้ไปนอนในหลุมฝังศพหรือเชิงตะกอนจริง ๆ เหมือนกัน แพทย์แนะนำว่า คนเราจะต้องนอนหลับประมาณวันละ 6-8 ชั่วโมง และถ้าจะให้ดีต้องนอนหลับในเวลากลางคืนโดยเข้านอนและตื่นนอนให้เป็นเวลาทุก ๆ วันด้วย ร่างกายจะได้ไม่สับสนว่าเมื่อไรควรหลับและเมื่อไรควรตื่น เหตุผลที่ชัดเจนที่สุดของการนอนก็คือ ร่างกายเกิดความเสื่อมโทรมทุกวันจากการทำงานเป็นปกติ และจิตใจก็เกิดความเครียดไปในขณะเดียวกันด้วย การนอนหลับนี่เองที่จะเปิดโอกาสให้ร่างกายได้พักผ่อนและซ่อมแซมส่วนที่ทรุดโทรมสึกหรอและช่วยลดความเครียดของจิตใจลง ดังนั้นบุคคลผู้มีเหตุผลทั้งหลายจึงควรอธิบายแก่ตนเองได้ว่า ถ้าเราไม่นอนหลับพักผ่อนให้เหมาะสมเป็นประจำ เป็นเวลาติดต่อกัน 3-4 ปี แล้วจะเกิดอะไรขึ้นแก่ตัวเราเอง เรื่องที่น่าเป็นห่วงอีกประการหนึ่งของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการนอน นอกจากการนอนไม่พอและนอนไม่เป็นเวลาแล้ว ก็คือการนอนในเวลาที่ไม่ควรนอนเพราะไม่ได้นอนในเวลาที่ควรนอนนั่นเอง กล่าวคือ ในเมื่อนิสิตนักศึกษาไม่ยอมนอนหลับพักผ่อนในเวลากลางคืนเหมือนคนปกติทั่วไป แต่ร่างกายมันก็เรียกร้องให้นอนเสียบ้าง ถ้าไม่นอนมันก็จะเจ็บป่วยเอาจริง ๆ ก็เลยต้องนอนเวลากลางวันที่ควรจะทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กินอาหาร เรียนหนังสือ ฯลฯ เมื่อต้องนอนก็ขาดเรียน ถ้าอาจารย์บังคับให้เข้าเรียนก็ไปนั่งหลับในห้องเรียน ก็เลยทำให้ชีวิตการเป็นนิสิตนักศึกษาเกิดความสับสนอลหม่านไปหมด เพราะการนอนไม่เป็นหรือไม่รู้จักนอนแท้ ๆ เลยเชียว

2. กินให้เหมาะสม เรื่องการรับประทานอาหารนี่ก็เป็นเรื่องแปลกมากอีกเรื่องหนึ่ง เพราะว่ากว่าจะเติบโตมาจนอายุ 18-20 ปี ที่คนเราก็ได้รับการอบรมสั่งสอนมามากมาย ว่าควรจะกินอะไรบ้าง และการจะกินกินอย่างไร หรือกินมากกินน้อยเท่าไร จึงจะเกิดประโยชน์แก่ร่างกาย แต่ก็ยังพบว่ามีคนจำนวนมากเหลือเกินที่มีพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม คนที่มีพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสมเพราะไม่มีจะกิน เลยต้องกินข้าวคลุกน้ำปลาเลว ๆ หรือคนที่ไม่มีความรู้เลยต้องดื่มเครื่องดื่มบำรุงกำลังแทนข้าว และดื่มเหล้าแทนน้ำ เราก็คงจะต้องให้อภัย แต่การที่นิสิตนักศึกษาซึ่งมีพร้อมทั้งเงินและความรู้ ถึงขั้นเป็นปัญญาชนแต่กลับยังคงมีพฤติกรรมการกินที่ไม่เหมาะสมอยู่อีก เราไม่อาจจะให้อภัยได้เลย เช่น

การดื่มเหล้าเบียร์เมามาย เที่ยวคลานอาเจียนเหมือนหมูเหมือนหมา
การรับประทานบะหมี่สำเร็จรูปล้วน ๆ ใส่น้ำร้อนอย่างเดียวเป็นอาหารหลัก
การไม่รับประทานอาหารเช้า
การรับประทานอาหารมื้อเที่ยงในเวลาบ่ายสามโมง
การรับประทานอาหารมื้อเย็นในเวลาตีสอง
การเริ่มรับประทานอาหารมื้อเย็นเวลาห้าโมงเย็นและไปเสร็จสิ้นเวลาห้าทุ่ม
การรับประทานอาหารจานด่วน แต่เลวในด้านคุณค่าทางอาหารเป็นประจำ
ฯลฯ

เราคงหาคำอธิบายได้ลำบากจริง ๆ ว่า เพราะเหตุใด
นิสิตนักศึกษาจึงทำเช่นนั้น
แต่ถึงอย่างไรก็คงอธิบายได้ง่ายกว่า
การที่นักศึกษาเสพย์สิงเสพติดทั้งหลายทั้งปวงอย่างแน่นอน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

การกินให้เหมาะสม น่าจะหมายถึงการกินอาหารที่ดี ๆ มีคุณค่าแต่ราคาถูก การกินให้เป็นเวลา เป็นมื้อเป็นคราว การกินในปริมาณที่พอเหมาะ โดยระลึกอยู่เสมอว่า "กินน้อยตายยาก กินมากตายเร็ว" ทุกอย่างที่เรากินลงไปจะให้ผลแก่ตัวเราทั้งสิ้น ถ้าเรากินสิ่งดี ๆ เราก็จะได้สิ่งดี ๆ แต่ถ้าเรากินสิ่งเลวร้ายเราก็จะได้สิ่งเลวร้าย อย่างที่ฝรั่งเขาพูดกันว่า

You are what you eat.

นิสิตนักศึกษาอยากได้ผลดีทางร่างกายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อประโยชน์ในการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรม ก็ต้องมีพฤติกรรมการกินให้เหมาะสม หรือ กินให้เป็น

3. ออกกำลังกายให้เหมาะสม การออกกำลังกายให้เหมาะสมจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่มนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในวัยใด ตั้งแต่ทารกจนถึงผู้สูงอายุ นิสิตนักศึกษาบางส่วนชอบคิดว่า การออกกำลังกายเป็นเรื่องของคนแก่ เพราะคนแก่กลัวไม่มีแรงก็ต้องออกกำลัง ส่วนคนหนุ่มสาวมีแรงมากอยู่แล้ว จึงไม่ต้องออกกำลัง ใครก็ตามที่มีความคิดเช่นนี้ถือเป็นเรื่องน่าสงสารมาก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงมีรับสั่งว่า
"ไม่เคยมีใครได้แรงเพราะการนอนเอาแรง ถ้าอยากมีแรงก็ต้องออกกำลัง"

การออกกำลังกายที่เหมาะสมจะให้ประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษามากมายอย่างคาดไม่ถึงดังต่อไปนี้

1) ก่อให้เกิดความสนุกสนาน สบายใจ ลดความเครียด
2) ทำให้กล้ามเนื้อหัวใจแข็งแรง ไม่เหนื่อยง่ายเวลาออกแรง
3) ทำให้กล้ามเนื้อร่างกายและข้อต่อกระดูกแข็งแรงไม่เมื่อยขบง่าย

มหาวิทยาลัยสุรนารี

4) ทำให้ระบบการย่อยอาหารและการขับถ่ายเป็นปกติ ไม่เกิดอาการท้องผูก ท้องอืด

5) สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายด้วยการสร้างเม็ดโลหิตขาว ทำให้ไม่ป่วยง่าย โดยเฉพาะการเป็นหวัดและเป็นไข้ เรียกว่าทำให้เกิดอาการป่วยยากและหายป่วยเร็ว

6) เป็นการควบคุมพฤติกรรมทางเพศ โดยการใช้พลังทางเพศไปในทางที่สร้างสรรค์และสนุกสนานแบบยั่งยืน

7) ทำให้สมองโปร่ง ไม่ซึมกระทือ เพราะจะมีโลหิตแดงและออกซิเจนไปเลี้ยงสมองอย่างเพียงพอ จึงทำให้ความจำดี คิดอะไรออกง่าย

8) ทำให้เกิดความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า เพราะการหลั่งสารเอ็นโดฟินจากต่อมใต้สมอง ทำให้อารมณ์ดีไม่หงุดหงิดง่าย

9) พัฒนาบุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลิกภาพทางกายภาพจะเกิดทรวดทรง ท่าทีที่สง่างาม

10) ช่วยรักษาความหนุ่มสาวให้อยู่นาน ๆ ไม่แก่ง่าย มองดูสดใสร่าเริงอยู่เสมอ

เมื่อพูดถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายแล้ว นิสิตนักศึกษาก็ไม่ค่อยโต้แย้งนัก เพราะมันเป็นวิทยาศาสตร์เข้าใจง่าย แต่เขามักจะแย้งว่า ไม่มีเวลาออกกำลังกาย เรียนหนัก งานเยอะ ฯลฯ ก็แล้วแต่จะพูดกันไป แต่ในทางปฏิบัติแล้วคนเราใช้เวลาในการออกกำลังกายเพียงคราวละไม่เกิน 60 นาทีต่อวัน และทำเพียง 3 วันต่อสัปดาห์ ก็ดีพอแล้ว แต่เรื่องที่สำคัญจริง ๆ ก็คือ ถ้าใครนอนไม่เป็น กินไม่เป็น ก็มักจะส่งผลให้ไม่ออกกำลังกายด้วยชนิดที่เรียกว่ามากันเป็นชุดนั่นเอง ในทางตรงกันข้ามถ้าใครที่นอนเป็น กินเป็น ก็มักจะหาเวลาออกกำลังกายได้โดยไม่ต้องพยายามมากนักเลย

4. หาความสุขใส่ตัวให้เหมาะสม หมายถึงการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ทำให้ตนเองเกิดความสุข ความสบายใจ ความพึงพอใจ สบายอารมณ์ โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง หรือวัฒนธรรมประเพณี เช่น การเดินเล่นชมทิวทัศน์ การชมภาพยนตร์ การชมโทรทัศน์ การฟังเพลง การคุยกับเพื่อน ๆ การซื้อของในห้างสรรพสินค้า การอ่านหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือเรียน การไปเยี่ยมบิดามารดา ฯลฯ นิสิตนักศึกษาต้องจัดเวลาเพื่อให้ตัวเองมีความสุขทุกวัน อย่างน้อยวันละ 1-2 ชั่วโมง เพราะคนเราเมื่อมีความสุขสบายใจแล้วก็จะมีความพร้อมที่จะทำงานหรือได้รับแรงกดดันได้อีก จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดอาการเครียดสะสม

5. คิดให้เป็น เรื่องการคิดนี้ ชอบพูดกันมากเหลือเกินว่า นิสิตนักศึกษาต้องมีเสรีภาพทางความคิด ความคิดของนิสิตนักศึกษาควรจะไม่ถูกจำกัด แต่ควรจะปล่อยให้โบยบินไปเหมือนนกพิลาป หรือนกนางนวล จะอย่างไรก็ตามนิสิตนักศึกษาควรจะตระหนักว่าการคิดของคนนั้น มันมีขั้นตอนดังนี้

1) การรับรู้ เพื่อให้ตนเองมีข้อมูล ข้อเท็จจริง สาระ ซึ่งเป็นเนื้อหาของการคิด การรับรู้นี้เรานิยมทำกันโดยการฟังและการอ่าน ดังนั้นคนที่รักจะคิดก็ต้องรักจะฟังและรักจะอ่านเสียก่อน การคิดโดยการไม่ยอมรับรู้ข้อมูลใด ๆ เขาเรียกว่า การคิดของคนบ้า หรือคนเสียสติ
2) การคิด ซึ่งสามารถคิดได้ในหลายลักษณะ เช่น การหาเหตุผล การวิเคราะห์แยกแยะ เปรียบเทียบ การวิเคราะห์สรุปรวม และการคิดในลักษณะประเมินว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรควร อะไรไม่ควร
3) การค้นคว้าเพิ่มเติม ถ้าการคิดในขั้นที่สองประสบความสำเร็จ กล่าวคือสามารถสรุปได้ หาคำตอบได้ ก็ถือว่าดีแล้ว แต่ถ้าคิดไม่ออกหรือหาคำตอบไม่ได้ ก็ต้องค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม จะเป็นโดยการอ่าน การดู หรือการฟัง การสัมผัสใด ๆ ก็ตาม การค้นคว้าจะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม จะช่วยให้มีโอกาสคิดออกได้เร็วขึ้น

มหาวิทยาลัยทักษิณ

4) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้ จะช่วยให้คนที่คิดเกิดความมั่นใจในสิ่งที่ตนกำลังคิดอยู่ และจะทำให้เกิดการรู้แจ้งเห็นจริง

5) การสรุปและจดจำ เมื่อได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจนเกิดอาการรู้แจ้งแล้วก็ต้องสรุปและจดหรือจำเอาไว้ เพื่อจะได้ไม่ลืม

6) เกิดการเรียนรู้ คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความคิดความรู้ที่ได้แสวงหามานั้น

การคิดต้องเกิดหลังจากการรับรู้ ส่วนการค้นคว้าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะทำให้เกิดการรู้แจ้ง ในขณะที่การสรุปและจดจำจะทำให้ความคิดดี ๆ ไม่ถูกลืมเลือนไปและจะทำให้เกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

ขอฝากข้อสังเกตเกี่ยวกับการคิดไว้ดังนี้

- คนที่รับรู้แล้วไม่ยอมคิด อาจเรียกได้ว่า สิ้นคิด
- คนที่คิดโดยไม่ยอมรับรู้ข้อมูลใด ๆ อาจเรียกได้ว่า คนบ้าคิด
- คนที่คิดไม่ออกแล้วเลิกคิดดื้อ ๆ โดยไม่ยอมค้นคว้าสืบเสาะต่อไป อาจเรียกได้ว่า คนใจเสาะ
- คนที่คิดง่าย ๆ สรุปง่าย ๆ โดยไม่ยอมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับใคร อาจเรียกได้ว่า คนด่วนสรุป
- คนที่คิดแล้วคิดอีกไม่ยอมสรุปสักที อาจเรียกว่า คนคิดมาก
- คนที่คิดบนพื้นฐานข้อมูลที่ผิดพลาด อาจเรียกว่า คนคิดผิด

คนที่คิดเป็นคือคนที่คิดบนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพออย่างมีระบบและเป็นขั้นตอนนั่นเอง

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่กล่าวว่า

"จินตนาการมีคุณค่าสูงส่งกว่าความรู้มากมายนัก"

ในขณะที่ ฌอง ปอล สาร์ต (Jean Paul Sarte) นักปรัชญาสำคัญอีกท่านหนึ่ง กล่าวว่า

"คนสิ้นคิดก็คือคนที่ตายแล้ว" (I think so I exist.)

นิสิตนักศึกษาที่เป็นปัญญาชนจึงต้องเป็นคนคิดเป็นและคิดอย่างมีจินตนาการ จึงจะทำให้ตนเองและสังคมอยู่รอดและพัฒนา

6. ดูแลมนุษยสัมพันธ์ของตนเองอย่างเหมาะสม เรื่องที่มีความสำคัญมากอีกเรื่องหนึ่งสำหรับบุคคลที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (17-25 ปี) คือเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ หรืออาจกล่าวในอีกลักษณะหนึ่งว่า ทั้งความสัมพันธ์แบบเพื่อนและความสัมพันธ์แบบคนรัก บุคคลกลุ่มนี้ที่สร้างสมดุลของมนุษยสัมพันธ์ได้ดี กล่าวคือมีทั้งเพื่อนที่ดีและมีคนรักที่เหมาะสมก็จะไม่มีปัญหาในเรื่องการปรับตัว เมื่อไม่มีปัญหาการปรับตัวก็จะทำให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปโดยราบรื่น คนบางคนอาจจะมีปัญหายุ่งยากใจในเรื่องเหล่านี้ จึงพยายามที่จะตัดความรำคาญโดยการไม่คบใครเลย และหันไปตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเดียว การกระทำเช่นนั้นก็อาจจะช่วยได้ แต่จะเป็นไปในระยะสั้น ๆ เท่านั้น เพราะมันฝืนธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนต้องการความมั่นคงทางจิตใจ และต้องการความรัก มันเป็นเรื่องของความต้องการทางจิตใจและสังคมที่เราต้องสนองตอบให้เหมาะสม แทนที่จะไปห้ามปรามขัดขวางมัน การปฏิบัติตนในเรื่องนี้ที่ถือว่าง่ายที่สุดก็น่าจะเป็นการปฏิบัติตนตามแนวของสังคหวัตถุ 4 ประการ ซึ่งได้แก่

1) ทาน หมายความถึง การแบ่งปันซึ่งกันและกัน เช่น แบ่งปันขนม ข้าวของเครื่องใช้ อุปกรณ์ การเรียน หรือแม้แต่การให้ยืมเงินเมื่อยามขาดแคลนตามควรแก่อัตภาพ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2) ปิยะวาจา หมายถึง การพูดกันและพูดถึงกันอย่างเหมาะสม ไม่ตำหนิ ถากถาง นินทา ว่าร้าย หรือพูดกล่าวหาให้เพื่อนเสื่อมเสีย

3) สมานัตตตา หมายถึง การปฏิบัติตนเสมอกันกับเพื่อน ไม่ยกตนเหนือในทำนองข่มเพื่อน ไม่แสดงตัวว่ารวยกว่า เก่งกว่า ฉลาดกว่า สวยกว่า ชาติตระกูลสูงกว่า เหล่านี้เป็นต้น

4) อัตถจริยา หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อกัน เช่น การให้คำปรึกษาหารือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเสียสละเวลา รับฟังความทุกข์ของกันและกัน การเป็นเพื่อนไปในที่ที่เพื่อนหวาดกลัว ว้าเหว่ เหล่านี้เป็นต้น

เรื่องที่สำคัญมาก ๆ ของนิสิตนักศึกษาคือ จะต้องรู้จักควบคุมจิตใจและกายของตนเองให้ดีในเรื่องความรักกับเพื่อนต่างเพศ ต้องเข้าใจว่าความรักเป็นเรื่องของหัวใจ แต่ความใคร่เป็นเรื่องของความต้องการทางเพศสัมพันธ์ นิสิตนักศึกษามีวุฒิภาวะหรือความถึงพร้อมทางกายที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ต้องสงสัย แต่นิสิตนักศึกษายังไม่มีวุฒิภาวะหรือความถึงพร้อมทางด้านจิตใจและอารมณ์สังคม หมายความว่า สังคมก็ยังไม่ยอมรับที่จะเห็นนิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมชู้สาว และนิสิตนักศึกษาเองก็มีความอ่อนไหวทางจิตใจมากที่จะมีพฤติกรรมชู้สาว ไม่อาจจะควบคุมจิตใจและอารมณ์ของตัวเองได้ เข้าทำนองที่ว่า

- เมื่อมีความรักและความใคร่ก็จะลุ่มหลงถวิลหาจนคุมจิตใจของตนเองไม่ได้ ขาดสติและสมาธิที่จะศึกษาเล่าเรียน และทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์อื่น ๆ
- เมื่ออกหัก ก็จะหม่นหมองครองเศร้าจนไม่เป็นอันทำอะไรอื่นอีกเช่นกัน

หลายคนกล่าวว่าความรักเป็นเรื่องของอารมณ์ที่ไม่ค่อยมีเหตุผลเท่าไรนัก ถ้าหัวใจเราจะรัก มันก็รัก จะไปหักห้ามใจไม่ได้ นั่นก็ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องจริง ซึ่งก็คงจะไม่มีปัญหาอะไรถ้าเราจะรักใครโดยไม่ทำลายใครและไม่ทำลายตนเอง ในขณะที่เราจะไม่ควบคุมอารมณ์รัก แต่เราต้องควบคุมอารมณ์ใคร่หรือความกำหนัด หรือความต้องการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของเราให้ได้ เพราะถ้าเราควบคุมมันไม่ได้และแสดงออกซึ่งอารมณ์ใคร่กับใครก็ได้ไม่เลือกหน้า ไม่เลือกเวลา ไม่เลือกสถานที่ หรือไม่เลือกวิธี เราก็คงมีพฤติกรรมที่ไม่

แตกต่างไปจากสัตว์หลาย ๆ ชนิด และจะสูญเสียความเป็นมนุษย์ไปไม่ใช่น้อย เพราะคำว่ามนุษย์แปลว่าผู้มีจิตใจสูง มีความละเอียดอ่อน ประณีต และสร้างสรรค์ในทุกเรื่อง รวมทั้งเรื่องความรักและความใคร่ด้วย

ข้อสรุปเพื่อแนะนำนิสิตนักศึกษาในเรื่องนี้ก็คือ ความรักเป็นสิ่งที่ดีงามที่เราจะมีให้แก่ใครก็คงไม่เป็นเรื่องเสียหาย ส่วนความใคร่หรือความต้องการทางเพศนั้นเป็นเรื่องปกติสำหรับคนและสัตว์ทั่วไป ความใคร่จะมีความหมายต่อเรา ต่อเมื่อมันเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับความรัก ในขณะที่เราถึงพร้อมหรือเมื่อมีวุฒิภาวะทางจิตใจและอารมณ์สังคมแล้วเท่านั้น

7. ดูแลศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่นให้เหมาะสม ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น และความต้องการมีศักดิ์ศรีและความเป็นตัวของตัวเอง เป็นความต้องการสูงสุดที่มนุษย์พึงจะปรารถนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีปัญญาหรือปัญญาชน ดังได้กล่าวมาแล้วว่านิสิตนักศึกษาอยู่ในช่วงอายุของการเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งบุคคลในช่วงอายุเช่นนี้ ค่อนข้างจะให้ความสำคัญแก่ความต้องการการยอมรับในศักดิ์ศรีของตนเองเป็นอย่างมาก ถ้าแม้นว่าใครไม่ได้รับการยอมรับหรือความสนใจจากผู้อื่นเลย เป็นบุคคลประเภทไร้ค่า ไม่มีความหมายหรือที่พูดเป็นภาษาฝรั่งว่า เป็น Mr. Nobody แล้ว ก็จะค่อนข้างเป็นปัญหาแก่ผู้อยู่ข้างเคียง เพราะเขาจะเรียกร้องความสนใจ และจะมีพฤติกรรมอยากดังจนน่ารำคาญ การอยากดัง อยากเป็นตัวของตัวเองเป็นเรื่องปกติ แต่ต้องใช้มันให้เหมาะสมดังต่อไปนี้

1) สำรวจตัวเองด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมว่า ตัวเราเองนั้นมีจุดเด่น ความถนัด หรือความสามารถทางสร้างสรรค์ในเรื่องอะไร เช่น เราเรียนเก่งในรายวิชาอะไร เราทำกิจกรรมเก่งหรือไม่ เราเล่นกีฬาชนิดใดได้ดีที่สุด เราเป็นนักร้องนักดนตรีที่มีความสามารถหรือเปล่า การสำรวจตนเองที่ดีที่สุดคือการเข้าร่วมในเรื่องนั้น ๆ อย่างจริงจัง ให้เวลากับมันอย่างเหมาะสม ใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ แล้วเราก็จะพบตัวเองว่าเรามีจุดเด่นในเรื่องใด

2) เลือกพัฒนาส่งเสริมจุดเด่นที่เราชอบมากที่สุดสักเรื่องสองเรื่อง เช่นที่เราพบว่าเราเป็นคนเรียนวิชาทางด้านคณิตศาสตร์ได้ดี เราก็ควรจะเลือกพัฒนาส่งเสริมตัวเองทางคณิตศาสตร์ หรือถ้าเราเป็นคนที่เล่นฟุตบอลได้ดีที่สุด ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ เราก็เลือกเล่นฟุตบอล เป็นต้น แต่ต้องไม่ลืมว่าอย่าเลือกมาหลายเรื่อง เพราะเราไม่อาจทุ่มเทเวลาและความพยายามให้แก่ทุกเรื่องได้ในขณะเดียวกัน

3) พัฒนาจุดด้อยที่เป็นปัญหา ซึ่งอาจจะทำให้เราสูญเสียการยอมรับนับถือโดยเร่งด่วน เช่น หากเรารู้ว่าเรามีจุดอ่อนที่สำคัญในเรื่องความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูล หรือเพื่อพิมพ์รายงาน หรือเล่นเกมส์ ซึ่งทำให้เราต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา เราก็ต้องเร่งพัฒนาตนเองในเรื่องนี้ ก่อนที่มันจะกลายเป็นจุดอ่อนถาวร และทำให้คนอื่นเขาดูแคลนเรา เสียศักดิ์ศรีเปล่า ๆ

4) ยอมรับจุดเด่นของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรืออาจารย์ด้วยความเต็มใจและให้เกียรติ ยอมรับจุดอ่อนด้อยของผู้อื่นโดยไม่ดูแคลนหรือหัวเราะเยาะ ไม่หยิบเอาจุดอ่อนของเขามาเป็นเรื่องขำขันของผู้อื่น เช่น รู้ว่าเพื่อนไม่ค่อยมีเงินจึงต้องประหยัดมาก ๆ แต่เรากลับไปหาว่าเพื่อนขี้เหนียว เป็นต้น

5) ยอมรับว่าคนเรามีลักษณะเฉพาะตัวและเกิดมาแตกต่างกัน ไม่ขืนใจผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ชอบหรือไม่สามารถทำได้ เช่น เพื่อนดื่มเหล้าไม่ได้ก็ไม่ควรบังคับให้เขาดื่ม เพื่อนกลัวความสูงก็ไม่ควรบังคับให้เขาขึ้นต้นไม้ เพื่อนกลัวผีก็ไม่ควรบังคับให้เขาอยู่คนเดียวในที่มืด ๆ เป็นต้น

6) พึ่งตนเอง คนเราจะมีศักดิ์ศรีได้ต้องพึ่งตนเองได้ และต้องเป็นที่พึ่งให้แก่ผู้อื่นได้ด้วย นิสิตนักศึกษาจึงต้องพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกการพึ่งตนเองให้ได้ในหลาย ๆ เรื่อง เช่น

- พึ่งตนเองในทางเศรษฐกิจ ด้วยการประหยัดใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สินเกินตัวต้องหยิบยืมเงินทองเพื่อนอยู่ตลอดเวลา

- พึ่งตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น เดินทางเอง ไม่ต้องอาศัยยานพาหนะของเพื่อนจนเป็นภาระแก่เขา ไม่หยิบยืมเสื้อผ้าเขามาใช้ หรือแม้แต่จะรับประทานอาหาร ก็ต้องฝากเพื่อนซื้อมาให้เสมอ ๆ
- พึ่งตนเองทางวิชาการด้วยการเข้าชั้นเรียน ตั้งใจเรียน ตั้งใจจดจำ ไม่ต้องหยิบยืมเอกสารของเพื่อนจนน่ารำคาญ ไม่ต้องถามเขาจนน่าเบื่อหน่าย ไม่ลอกการบ้านเพื่อน และที่สำคัญที่สุดคือ ต้องไม่ทุจริตในการสอบ

การเริ่มต้นการเป็นผู้ใหญ่ด้วยการทุจริตในการสอบ สำเร็จการศึกษามาด้วยการทุจริต หรือ พึ่งพาผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา จะทำให้เรามีชีวิตอยู่ต่อไปใน 50-60 ปีข้างหน้าอย่างมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร

7) แสดงพฤติกรรมที่ให้เกียรติตนเองและผู้อื่น เช่น แต่งกายเหมาะสมกับการเป็นนิสิตนักศึกษาที่ดี พูดจาด้วยภาษาที่เหมาะสม แสดงกิริยามารยาทเหมาะสม สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องของศักดิ์ศรีของตนเองและสถาบันของตนเองทั้งสิ้น

ขอฝากข้อสังเกตในเรื่องนี้ว่า

- ถ้าเราอยากมีศักดิ์ศรี เราต้องทำตัวเป็นคนมีศักดิ์ศรี
- ถ้าเราอยากได้รับการยกย่องนับถือ เราต้องมีความดีและความเก่งควรค่าแก่การยกย่องนับถือ
- ถ้าเราอยากให้ผู้อื่นยกย่องให้เกียรติตัวเรา เราต้องยกย่องและให้เกียรติตัวเราเสียก่อน
- เราอยากให้ผู้อื่นให้เกียรติเรามากเท่าไร ผู้อื่นก็ต้องการให้เราให้เกียรติเขามากพอ ๆ กัน
- คนเราถ้าเกิดมาทั้งทีแล้วไม่มีความเป็นตัวของตัวเองเสียบ้างเลย ก็นับว่าเสียชาติเกิดอยู่เหมือนกัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สรุป

คนเราเกิดมาเพื่อทำหน้าที่ของตนเองในแต่ละช่วงอายุให้ดีที่สุด โดยต้องมีความรับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัด เนื่องจากว่าเมื่อได้ผ่านพ้นในแต่ละช่วงอายุไปแล้ว จะไม่สามารถหวนกลับมาทำในสิ่งที่ควรทำหรือต้องทำแต่ได้ละเลยมันไปแล้วได้ ในช่วงอายุของการเป็นนิสิตนักศึกษาคนเรามีหน้าที่แสวงหาประสบการณ์ทั้งหลายที่จะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไปในช่วงของความเป็นผู้ใหญ่หรือจะกล่าวว่าในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้ คนเรามีหน้าที่ทำทุกอย่างเพื่อเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป สิ่งที่นิสิตนักศึกษาจะต้องทำเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมี 7 ประการ คือ 1. ศึกษาเล่าเรียนให้รู้แจ้งให้สามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อการประกอบอาชีพอย่างบัณฑิตหรือผู้รู้ได้ 2. แสวงหาประสบการณ์อย่างสร้างสรรค์จากกิจกรรมนิสิตนักศึกษา 3. พัฒนาค่านิยมที่เหมาะสมของตนเอง ทั้งทางจริยธรรม การเมือง และสุนทรียภาพ 4. ศึกษาชีวิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจชีวิตอย่างถ่องแท้ 5. ดูแลร่างกายและจิตใจให้เป็นปกติอยู่เสมอ 6. รักษามนุษยสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในครอบครัว เครือญาติ และมิตรสหายให้เหมาะสม 7. ดูแลความมั่นคงทางเศรษฐกิจของตนเองไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาได้

ในหน้าที่ทั้ง 7 ประการนี้ ล้วนมีความสำคัญใกล้เคียงกัน จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่นิสิตนักศึกษาจะนำไปคิดไตร่ตรองให้เกิดความเข้าใจว่า แนวทางในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละข้อให้เกิดความสมบูรณ์นั้นเป็นอย่างไร ในบทความนี้ได้ชี้แนวทางในหน้าที่เรื่องการดูแลร่างกายและจิตใจให้เป็นปกติอยู่เสมอ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ 7 ประการ คือ

1. นอนให้เหมาะสม
2. กินให้เหมาะสม
3. ออกกำลังกายให้เหมาะสม
4. หาความสุขใส่ตัวให้เหมาะสม
5. คิดให้เป็น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

6. ดูแลมนุษยสัมพันธ์ให้เหมาะสม
7. ดูแลศักดิ์ศรีของตนเองให้เหมาะสม

นิสิตนักศึกษาทุกคนล้วนปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาด้วยกันทั้งสิ้น และหากไม่ลืมตนและตั้งสติชอบ หมั่นเตือนสติตนเองอยู่เสมอแล้ว ก็ยากที่จะประสบความล้มเหลวได้ จากการศึกษาวิจัยการดำรงชีวิตของนิสิตนักศึกษาที่ล้มเหลวนั้น เราพบว่าเป็นผู้ไม่ได้ตั้งสติชอบ ไม่ได้คิดชอบ และไม่ได้ทำในสิ่งที่ควรทำทั้งสิ้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยที่ 2

รู้วิธีเรียนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรชุน ไชยเสนะ [1]

1. นักศึกษาตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จใน มทส. มากเท่าใด

จากประสบการณ์ของอาจารย์พบว่า ถ้านักศึกษาไม่มีความตั้งใจสูง การเรียนระดับมหาวิทยาลัยเป็นการเสียเวลาเปล่า ๆ เมื่อไม่มีความตั้งใจ ก็จะตามการเรียนการสอนไม่ทัน จะมีการถอนวิชา หรือตกวิชานั้น ๆ

ประสบการณ์มหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่จริงจัง แต่ก็สามารถที่จะเป็นส่วนที่เลิศของชีวิตนักศึกษาได้ โดยเปลี่ยนแปลงชีวิตไปทางบวก เหมือนกับที่ชีวิตอาจารย์ก็เปลี่ยนไปในอดีต การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ดี และการเรียนรู้วิธีรู้ จะเป็นทุนที่สำคัญในทั้งชีวิตของนักศึกษา การมองมหาวิทยาลัยเป็นประสบการณ์เชิงบวก แทนที่จะเป็นสิ่งที่ต้องบังคับเคี่ยวเข็ญ จะส่งเสริมคุณภาพการเรียนที่ มทส. อย่างดี

นักศึกษามีอิสรภาพและพลังอำนาจที่จะคิดถึงเรื่องมหาวิทยาลัย (และเรื่องอื่น ๆ) ในรูปแบบอะไรก็ได้ที่ต้องการ แล้วมันจะไม่ดีกว่าหรือ ที่จะทำพันธสัญญากับตัวเองว่าจะเรียนรู้ให้มากที่สุดที่จะมีโอกาส และทำให้กระบวนการเรียนรู้ ที่มทส. เป็นประสบการณ์บวก อาจารย์เชื่อว่า ถ้านักศึกษาทำเช่นนั้น โอกาสที่จะประสบความสำเร็จที่ มทส. จะเป็นทวีคูณ

ประเทศไทยต้องการบุคคลที่มีการศึกษาสูงมากขึ้นทุกที อาจารย์อยากให้นักศึกษาเป็นคนหนึ่งในนั้น ที่จะนำประเทศไทยที่รักของเราไปสู่ความยิ่งใหญ่ต่อไป

---

[1] อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

2. **ความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับความสำเร็จในมหาวิทยาลัย**

- **มีแต่คนเก่งที่จะประสบความสำเร็จที่ มทส.** ความจริงแล้ว การประสบความสำเร็จที่ มทส. นั้น ขึ้นอยู่กับความตั้งใจแน่วแน่ และการผูกมัดตนเองกับงานที่ต้องทำ มากกว่าที่จะเป็นคนเก่ง อาจารย์คิดว่าความสำเร็จในมหาวิทยาลัยนั้น คล้ายกับการวิ่งมาราธอน ที่**ทุกคนที่วิ่งสำเร็จ เป็นผู้ชนะ** ไม่ใช่เพียงแต่ผู้ที่วิ่งเข้าเส้นชัยคนแรก
- **คนเก่งไม่เห็นต้องดูหนังสือ แต่ก็รู้เนื้อหาแล้ว** จะเป็นสิ่งที่อาจารย์ได้ยินบ่อย ๆ แต่ถ้าถามคนเก่ง จะทราบว่า เขาต้องดูหนังสือวิชาแคลคูลัสประมาณ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นต้น พร้อมกับเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย
- **ถ้าฉันเข้าเรียนซะอย่าง ฉันก็จะสอบได้ โดยไม่ต้องดูหนังสือ** ถ้าคุณเป็นคนธรรมดา หรือเคยเรียนวิชานั้นมาก่อน วิธีนี้จะไม่ได้ผล
- **ฉันไม่ต้องใช้เวลามากกับการบ้าน** นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จใช้เวลามากกับการบ้าน
- **ฉันเพิ่งจบโรงเรียนมัธยมด้วยคะแนนสูง มหาวิทยาลัยไม่น่าจะยากกว่านี้** ถ้านักศึกษาจบโรงเรียนมัธยมที่มีความเข้มงวดสูง ก็อาจจะจริง แต่โดยมาก มหาวิทยาลัยท้าทายกว่ามาก อย่าประมาทนะครับ
- **อาจารย์ชอบให้งานมาก เพื่อให้ฉันกลัว อาจารย์ไม่เอาจริงหรอก** เพียงแต่ว่า อาจจะไม่มีการตรวจการบ้าน ไม่ได้หมายความว่านักศึกษาไม่ต้องทำ คณิตศาสตร์และวิชาเทคโนโลยีอื่น ๆ นั้น ต้องเรียนรู้ด้วยการทำ ไม่ใช่ด้วยการดูและฟังอย่างเดียว
- **อาจารย์ชอบทำให้ชีวิตนักศึกษาลำบาก** อาจารย์ไม่ชอบทำให้ชีวิตใครลำบาก แต่ประสบการณ์ของอาจารย์ทั้งหลายที่ มทส. นั้น ช่วยให้

อาจารย์ทราบว่า นักศึกษาควรมีทักษะอะไรเมื่อออกไปทำงาน งานของนักศึกษาอาจจะรับผิดชอบต่อชีวิตประชาชนนับพันนับหมื่น เช่น การออกแบบสะพาน การออกแบบเขื่อน การเป็นแพทย์ เป็นต้น อาจารย์ถึงต้องเข้มงวดกวดขัน เพื่อให้นักศึกษาเลิศที่สุดและทำงานได้ดีที่สุด

- **ถ้าอาจารย์สอนดีกว่านี้ ฉันน่าจะผ่านวิชานี้แล้ว** ก่อนที่นักศึกษาจะโทษอาจารย์ ขอให้ดูตัวเองว่า ตั้งใจเรียนอย่างแน่วแน่หรือไม่ อาจารย์บางคนอาจจะสอนดีกว่าคนอื่น แต่งานของนักศึกษาคือการเรียนรู้ **ไม่ว่าอาจารย์จะเป็นอย่างไร** เราต้องการให้นักศึกษาพึ่งพาตนเองได้ เมื่อเธอจบไปแล้ว

3. การเรียนการสอน

- อย่าขาดเรียน เข้าเรียน และขอให้เข้าก่อนสัก สิบห้านาที ก็จะยิ่งดี
- อย่าพยายามจดทุกคำที่อาจารย์พูด แต่พยายามสรุปจุดหลัก การถือเครื่องอัดเสียงเข้าไปด้วย เพื่อฟังภายหลังอาจช่วยได้
- อย่าให้ห้องเรียนข่มนักศึกษา ถามคำถามถ้าไม่เข้าใจ อย่าไปสนใจเพื่อน ๆ
- อย่าถอนวิชาเมื่อเริ่มมีปัญหา จงไปหาอาจารย์เพื่อคำปรึกษา
- จงเรียนรู้วิธีเขียน (อยู่ในเล่มนี้) ถึงนักศึกษาอาจจะมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ถ้านักศึกษาเขียนอย่างชัดเจน ก็อาจได้คะแนนบ้าง

4. การดูหนังสือ

- จงหาที่ดูหนังสือที่ดี เช่นห้องสมุด ห้องพักนักศึกษาอาจจะมีสิ่งวุ่นวายมากเกินไป
- จงดูหนังสือทุกวัน อย่ารอถึงช่วงสอบแล้วค่อยดูหนังสือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- หุ้นส่วนดูหนังสือ อาจช่วยให้คะแนนสอบดีขึ้น โดยการจับกลุ่มกันก่อนสอบ และถามคำถามกัน นักศึกษาต้องดูหนังสือก่อนนี้ แล้วไม่เช่นนั้น กลุ่มก็ไม่มีประโยชน์
- หลีกเลี่ยงการดูหนังสือทั้งคืน เพราะเมื่อสอบก็จะง่วงนอน ตอบคำถามไม่ดี
- ขอให้ควบคุมเวลาของตนเอง อย่าให้เพื่อนตั้งเวลาให้ ขอให้คบกับคนที่สนใจในการประสบความสำเร็จในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่กับพวกที่สนใจอย่างอื่นเท่านั้น
- อย่าตกใจถ้าคะแนนนักศึกษาต่ำกว่าคะแนนตอนเรียนระดับมัธยมศึกษา การปรับตัวใช้เวลา โดยเฉพาะเทอมแรก หลังจากปีหนึ่งแล้ว นักศึกษาจะทราบว่า จะคาดหมายอะไรจากอาจารย์ทั้งหลาย

5. **รู้วิธีเรียน** แนวคิดข้างบนเป็นการเริ่มต้นของการเรียนวิธีเรียน
6. **วิธีเรียนคณิตศสตร์ (และวิชาเทคโนโลยี) ให้มีประสิทธิภาพ**
   - วิธีต่อไปนี้ เคยช่วยให้อาจารย์ปรับปรุงการเรียนจากการเรียนไม่ดี มาเป็นการเรียนดีในระดับมหาวิทยาลัยมาแล้ว ตอนแรกจะเหมือนใช้เวลามากกับการเรียน แต่เมื่อคุ้นเคยก็จะเร็วขึ้น เมื่อได้ระดับคะแนนที่ดีก็จะพบว่า คุ้มค่า
   - มีมุมมองที่ว่า การบ้านเป็นสิ่งที่ยื่นให้ผู้สอน เป็นหลัก แต่ความจริงแล้ว การบ้านเป็นวิธีการเรียนรู้แนวคิดและกระบวนการพื้นฐานในคณิตศาสตร์ และในการพัฒนานิสัยแห่งความแม่นตรง สิ่งที่ส่งให้อาจารย์นั้น เป็นเพียงผลพลอยได้จากกระบวนการการเรียนรู้นั้นเอง

- **กระบวนการสี่ขั้นตอน**

1) เริ่มต้นด้วยการ**ปรับความคิดให้คุ้นเคยกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง** โดยใช้เวลานิดหน่อย คิดย้อนกลับ ดูสิ่งที่จดมา และดูหนังสือว่าแนวคิดใดที่เรากำลังเรียนรู้อยู่

2) **เขียนรายการแนวคิด** โดยคำนึงถึงแนวคิด กฎ และวิธีการต่าง ๆ ในการบ้านหรือบทเรียน ทำตนเองให้คุ้นเคยกับศัพท์ใหม่ ๆ พยายามเตือนตัวเองถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจารย์อาจเตือนไว้ ลองศึกษาตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อที่จะมั่นใจว่า เข้าใจแนวคิดที่กำลังนำเสนอ

3) **ทำการบ้าน** ลองนึกถึงแนวคิดที่แบบฝึกหัดกำลังเน้นถึง โดยเน้นการเพิ่มความเข้าใจ พร้อมกับการได้คำตอบด้วย โดย

- อ่านการบ้านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถ้าไม่เข้าใจว่า การบ้านต้องการอะไร ก็ควรถามอาจารย์
- จงทำตามคำสั่งในการบ้าน
- จงทำงานอย่างประณีตและแม่นตรง
- จงแสดงงานทั้งหมด ไม่เพียงคำตอบเท่านั้น โดยถ้ามีข้อผิดพลาดใด ๆ จะช่วยให้หาได้ง่ายขึ้น
- จงตรวจทานว่า ได้คำนวณเลขคณิตพื้นฐานอย่างถูกต้อง
- จงทำงานทันที ก่อนที่นักศึกษาจะลืมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้อง
- ถ้านักศึกษาทำปัญหาติดอยู่ อย่ายอมแพ้ จงกลับไปที่สมุดจดและหนังสือ เพื่อหาแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาเพิ่มเติม ถ้า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

งานของนักศึกษาดูสับสนมาก ก็ให้ทิ้งงานเก่าและเริ่มใหม่ ถ้ายังทำไม่ได้ ให้ถามอาจารย์อย่างเร็วที่สุด

4) **ช่วยสอนอีกสักคนหนึ่งถ้าเป็นไปได้** การสอนเรื่องหนึ่ง ๆ จะช่วยให้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ถ้ามีปัญหา การขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนักศึกษาอาจจะช่วยได้มากด้วย

- **การใช้ข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์** เมื่อมีข้อผิดพลาดในการทำการบ้าน หรือในการสอบ นักศึกษาที่เก่งจะวิเคราะห์ข้อผิดพลาดดังต่อไปนี้

1) ข้อผิดพลาดนี้ มาจากไหน
2) ถ้าเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากความเลินเล่อ ให้ทำงานอย่างละเอียดขึ้น
3) ถ้าหาข้อผิดพลาดไม่พบ ให้ขอความช่วยเหลือจากอาจารย์หรือเพื่อน
4) ให้บันทึกข้อผิดพลาดในสมุดภายใต้หัวข้อ "คำเตือนข้อผิดพลาดเพื่อการหลีกเลี่ยง" โดยบรรยายว่า วิธีถูกต้องเป็นอย่างไร และแนวคิดที่สำคัญคืออะไร

- **การทบทวนเพื่อการสอบ**

1) เริ่มทบทวนล่วงหน้า เพื่อที่จะได้ไม่เร่งรีบ และเพื่อที่จะได้นอนหัวค่ำในคืนก่อนสอบ
2) ทบทวนสมุดจดและตัวอย่างต่าง ๆ ที่จดเอาไว้
3) ถ้ามีสูตรที่ต้องจำ ให้เขียนรายการสูตร และฝึกพูดสูตรดัง ๆ หรือจดสูตรต่าง ๆ จนคล่องแคล่ว
4) ถ้านักศึกษาเป็นอาจารย์ นักศึกษาจะถามอะไรในข้อสอบ ลองเก็งข้อสอบ และเตรียมตัวเพื่อคำถามเหล่านั้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

5) ยิ่งฝึกยิ่งเก่ง ดังนั้น การดูหนังสือระดับสูงขึ้น คือ การทำปัญหาที่ไม่ได้เป็นการบ้านให้ทำ จงทบทวนการบ้าน จนกระทั่งเข้าใจกระบวนการที่ใช้ในแต่ละบทย่อย

6) นอนให้พอก่อนสอบ

- **การสอบ**

1) เมื่อนักศึกษาสอบ ให้นักศึกษามีทัศนคติที่ถูกต้อง ให้ทำงานให้ดีที่สุด โดยไม่ใช่สักแต่ว่า ทำให้พอผ่านเท่านั้น ขอให้มั่นใจในความสามารถของนักศึกษา

2) นักศึกษาควรเอาจริงเอาจังกับข้อสอบ เพื่อทำให้ดีที่สุด แต่ไม่ใช่ถึงจุดที่จะกังวล ความกลัวนั้น มีผลให้ประสิทธิภาพการสอบน้อยลง ไม่ว่านักศึกษาจะมีความสามารถเท่าใด

3) ให้มีเครื่องมือที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

4) จงทำตามคำสั่งในข้อสอบ อ่านคำสั่งต่าง ๆ ให้ละเอียดก่อนทำงาน

5) จงดูทั้งข้อสอบก่อนเริ่มต้น ทำข้อที่นักศึกษามั่นใจว่า ทำได้ก่อน

6) ถ้านักศึกษาตอบคำถามหนึ่งไม่ได้ ให้ทิ้งไว้ก่อน ไปทำคำถามอีกข้อหนึ่ง โดยที่กลับมาข้อที่ยากในภายหลัง บางครั้ง เมื่อเริ่มทำใหม่อีกครั้ง นักศึกษาจะทราบว่า ต้องทำอะไรบ้าง

7) นักศึกษาพึงแสดงวิธีการคิด การทำอย่างชัดเจน เนื่องจากอาจารย์ไม่ใช่ผู้ที่อ่านใจได้ แต่สามารถวินิจฉัยจากผลงานว่านักศึกษาเข้าใจเนื้อหาหรือไม่

8) จงทำงานอย่างเรียบร้อยประณีต เพื่อให้อาจารย์รู้สึกดีกับผลงาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

9) จงตรวจทานความแม่นตรง ข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจสะสมและมีผลกับคะแนนสอบที่ได้

10) ถ้ามีทัศนคติที่ดี และมีการเตรียมตัวที่ดี นักศึกษาน่าจะทำข้อสอบได้ดี

7. **รู้วิธีเรียน** แนวคิดข้างบนเป็นการเริ่มต้นของการเรียนวิธีเรียน จะมีหนังสือที่ดี ๆ ที่ศูนย์หนังสือจุฬา-มทส. และที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าการเรียนไม่ได้เกี่ยวกับความเก่ง แต่เกี่ยวกับความตั้งใจจริง และการทำงานที่หนักเพื่อเป้าหมายอันล้ำค่า หากมีคำถามใด ๆ ก็สามารถถามได้ทุกเวลาครับ

8. **ข้อมูลอ้างอิง**

- http://www.math.ohio-state.edu/students/how_to_study.html "How to Study Mathematics"
- http://www.rong-chang.com/collsucc.htm "Keys to College Success"
- Donald Ramirez, Commitment to Success in College, http://www.msjc.edu/math/dramirez/Commitment To Success In College.pdf.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยที่ 3

เทคนิคการอ่าน ฟัง ถาม บันทึก

อาจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ [1]

การอ่านและการฟังเป็นวิธีสื่อสารที่ผู้รับสาร (ผู้อ่านและผู้ฟัง) จะรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดของผู้ส่งสาร (ผู้เขียนและผู้พูด) ลองย้อนนึกถึงสมัยเด็ก ๆ เราไม่รู้อะไรหลายอย่าง แต่เมื่อเราอ่าน เราฟัง เราจึงเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา สำหรับการถามนั้น คือ วิธีค้นหาข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดตามที่ผู้ถามอยากรู้ ซึ่งเด็ก ๆ เราก็จะถามคุณพ่อคุณแม่ว่า นั่นคืออะไร ใช้ทำอะไร ฯลฯ การถามดังกล่าวทำให้เราได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เช่นกัน และเมื่อเข้าโรงเรียนเราจึงเริ่มเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนและเมื่อเขียนได้เราจึงบันทึกเพื่อช่วยจำเรื่องราวต่าง ๆ

การอ่าน การฟัง การถาม และการบันทึกเป็นทักษะที่มีอยู่ในตัวทุกคน แต่ก็ใช่ว่าทุกคนจะมีทักษะที่ดีในทุกด้าน กล่าวคือ บางคนมีทักษะการอ่านที่ดี แต่มีทักษะการถามที่ไม่ดีมากนัก ในทางตรงกันข้ามบางคนมีทักษะการถามดี แต่มีทักษะการอ่านไม่ดีมากนัก ฯลฯ แต่ไม่ว่าในแต่ละบุคคลจะมีทักษะแต่ละด้านที่แตกต่างกันไปอย่างไร ทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวก็เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้เกิดเป็นความชำนาญได้

ชุดทักษะหนึ่งที่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาควรมีและมีอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ทักษะการอ่าน การฟัง การถาม และการบันทึก ดังนั้นในเนื้อหาส่วนนี้จะได้กล่าวถึงเทคนิคการฝึกชุดทักษะทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้ผู้อ่านใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ดังกล่าว โดยสูตรสำคัญในการพัฒนาทักษะแต่ละทักษะคือ สูตร **5 W + 1 H** หรือ ใคร (who) อะไร (what) เมื่อใด (when) ที่ไหน (where) ทำไม (why) และอย่างไร (how) ซึ่งจะเป็นสูตรหลักของการฝึกทักษะการอ่าน ฟัง ถาม และบันทึก ดังนี้

---

[1] อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (นิเทศศาสตร์) สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

1. การอ่าน

การอ่าน หมายถึง "ว่าตามตัวหนังสือ, ออกเสียงตามตัวหนังสือ, ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ" (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) นอกจากนี้การอ่านยังสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ อาทิ จำแนกตามลักษณะของการอ่าน เช่น การอ่านเก็บ (skimming) และการอ่านกวาด (scanning) จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และการอ่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ฯลฯ

บทความต่อไปนี้ ผู้อ่านลองอ่านในลักษณะใดก็ได้

อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!

แรงสลัด...อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (internet) ถือกำเนิดขึ้นในประเทศไทยประมาณปี พ.ศ. 2530 โดยสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย หรือเอไอที ได้ดำเนินการส่งในลักษณะไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail : e-mail) ไปยังประเทศออสเตรเลีย[2] นับจากจุดเริ่มต้น เพียงไม่กี่ปีต่อมาการขยายตัวของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า มีจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ. 2543 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือเนคเทค ได้สำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยผ่านแบบสอบถามในสาย (on line) พบว่า มียอดผู้ใช้เพิ่มขึ้นเท่าตัวจาก 1 ล้านเศษในปี พ.ศ. 2542 เป็น 2.3 ล้านคน โดยมีกลุ่มผู้ใช้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 52.2 และอาศัยอยู่ในเขตปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 14.4[3] จากจำนวนผู้ใช้ที่สะท้อนถึงความนิยมในการใช้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า คงต้องทั้งดีใจและเสียใจ เพราะอินเทอร์เน็ตก็ไม่ได้ต่างไปจากอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ให้ทั้งคุณประโยชน์ และโทษได้เช่นกัน

---

[2] อรรณพ เธียรถาวร, กฎหมายไทยก้าวไปทันไหมกับอินเทอร์เน็ต. โลกของสื่อฉบับสื่อมวลชนในปี 2000, กรุงเทพฯ : อินฟินิตี้เพรส, 2540, หน้า125.

[3] http://www.thannews.th.com/than2000/1561/t106.htm

คุณประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตนั้นมีหลายด้าน เช่น อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อการค้นคว้า แหล่งข้อมูลข่าวสาร และความรู้ด้านต่าง ๆ ได้ทั่วทุกมุมโลกในเวลาอันรวดเร็ว ทั้งข้อมูลข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเกษตร สุขภาพและอนามัย เป็นต้น

อินเทอร์เน็ตยังเป็นศูนย์รวมความบันเทิงเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือผ่อนคลายความตึงเครียด อาทิ เป็นศูนย์รวมของเพลง เกม ภาพยนตร์ หรือแม้แต่นิยายที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถดาวน์โหลด (download) ได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้อินเทอร์เน็ตยังเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล กลุ่ม และสาธารณะที่ไม่มีข้อจำกัดในแง่ของสถานที่ และเวลา ทำให้คนทั่วทุกภาคของประเทศไทย หรือแม้แต่คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยสะดวกไม่ว่าเวลาใด ทั้งการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือที่นิยมเรียกกันว่า "e-mail" รวมถึง การสนทนาโต้ตอบ หรือเป็นที่รู้จักกันว่า "chat" ทั้งที่อยู่ในรูปของข้อความ เสียง ภาพ และภาพเคลื่อนไหว ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล กลุ่ม และสาธารณะที่มีอินเทอร์เน็ตเป็นตัวกลางนี้ยังก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ และวัฒนธรรม ที่ไร้ข้อจำกัดของพรมแดนและมิติทางด้านเวลาอีกด้วย

จากสลัด...สู่สะบัด

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าอินเทอร์เน็ตนั้นก็เหมือนกับอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ให้ทั้งคุณประโยชน์ และโทษแก่ผู้ใช้ได้เช่นกัน ในด้านมืดของอินเทอร์เน็ตนั้นอาจมีผลที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นมากมายหลายอย่าง ตัวอย่างโทษประการแรกที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต คือ อาการทางกายและจิตของผู้ใช้ ได้แก่ หากใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน ๆ อาจส่งผลต่อสุขภาพร่างกายกล่าวคือ อาจเกิดอาการปวดกล้ามเนื้อ วิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ และถ้าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพ่งสายตาเป็นเวลานาน ๆ อาจส่งผลให้เกิดปัญหาทางสายตาได้ นอกจากนั้น ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอาจเกิดอาการทนรอเครื่องดาวน์โหลดนาน ๆ ไม่ได้ ส่งผลให้มีอาการกระวนกระวาย หงุดหงิด นำไปสู่ความเครียดทางจิตและประสาท

นอกจากผลอันเกิดจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตแล้ว เมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระภายในพบว่า บรรดาเว็บไซต์ (web site) ต่าง ๆ ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงได้นั้น ยังมีเว็บไซต์บางเว็บไซต์ที่ผู้ปกครองกำลังกังวลและเป็นห่วงเป็นใย คือ เว็บไซต์ภาพอนาจาร หรือเว็บไซต์ที่มีทั้งภาพอนาจารและมีการขายสื่อลามกอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะกับเด็ก ๆ และบ่อยครั้งที่เด็กเข้าถึงเว็บไซต์เหล่านั้นในห้องส่วนตัว หรือในร้านคอมพิวเตอร์ซึ่งปราศจากการควบคุมของผู้ปกครอง ข้อความ และภาพภายในเว็บไซต์ดังกล่าวอาจล่อตาล่อใจและยั่วยุให้เด็กเกิดความสนใจและอยากรู้ อยากทดลอง โดยไม่ตระหนักถึงโทษภัยที่เกิดขึ้นตามมาในภายหลังในสภาวะที่เด็กไม่มีวุฒิภาวะ

นอกจากเว็บไซต์ภาพอนาจารแล้ว เว็บไซต์หนึ่งที่เป็นมูลเหตุหนึ่งของปัญหาสังคม คือ เว็บไซต์การพนัน ซึ่งจะดึงความสนใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยเงินรางวัลหรือแรงจูงใจต่าง ๆ และโดยมาก เมื่อมีผู้สนใจเข้าไปเล่นเพียงครั้งเดียวมักจะติด จนยากจะถอนตัวได้ ซึ่งนับว่า ร้ายแรงกว่าการพนันทั่ว ๆ ไป เนื่องจากการพนันโดยทั่วไป อาจเสี่ยงต่อการถูกจับกุมหรือง่ายต่อการถูกจับตามองจากบุคคลรอบข้างได้

เมื่อสลัด แล้ว...จะสะบัดไปทางใด ขึ้นอยู่กับใคร ?

ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สะท้อนให้เห็นแรงสะบัดของอินเทอร์เน็ตที่ทุกฝ่ายในสังคมไทยทั้งผู้บริหารบ้านเมือง ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องควรตระหนัก และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อกำหนดแนวทางส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต และแสวงหาวิธีการป้องกันปัญหาจากใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่ถูกต้องของผู้ใช้ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตในสังคมไทยเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนา สร้างสรรค์ชุมชนสังคม และประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นสื่อที่สามารถสะบัดไปในทางสร้างสรรค์ได้อย่างแท้จริง

****

เมื่ออ่านเนื้อหาทั้งหมดแล้ว มีคำถามว่า "ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดหรือไม่" ถ้าคำตอบคือ "ไม่" เทคนิคที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการอ่านให้เข้าใจ มีดังนี้

อ่านอย่างไรจึงจะเข้าใจ

การอ่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ หรือการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้เชิงวิชาการนั้น ไม่ว่าจะอ่านเพื่อจับใจความส่วนร่วม หรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ในขณะที่อ่านผู้อ่านอาจตั้งคำถามจากสูตร 5 W + 1 H คือ ใคร อะไร เมื่อใด ที่ไหน ทำไม และอย่างไร ทั้งนี้เพราะการตั้งคำถามดังกล่าว จะช่วยให้ผู้อ่านมีทิศทางหรือเป้าหมายในการอ่าน กล่าวคือ ในการอ่านเพื่อจับใจความส่วนร่วมนั้น การตอบคำถามจากสูตร 5 W + 1 H จะช่วยให้ผู้อ่านรู้ขอบเขตของเนื้อหาในหนังสือที่อ่าน เพื่อประเมินว่าจะอ่านหนังสือนั้นอย่างละเอียดหรือไม่ หรือจะอ่านเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือไม่ และสำหรับในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญนั้น การตั้งคำถามจากสูตรดังกล่าวจะช่วยทำให้ผู้อ่านคิดวิเคราะห์อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้การตั้งคำถามจากสูตร 5 W + 1 H โดยสลับคำถามในแต่ละคำถามไปมาเพื่อหาคำตอบจากการอ่าน ยังเป็นกระตุ้นความสนใจให้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในขณะที่อ่านอีกด้วย

ตัวอย่างการตั้งคำถามขณะอ่านจากสูตร 5 W + 1 H

- เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- ผู้เขียนต้องการจะสื่อในประเด็นใด
- ประโยคใจความสำคัญกล่าวถึงอะไร
- เนื้อหาในแต่ละย่อหน้ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร
- ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

ฯลฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

อย่างไรก็ตาม ในการอ่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการนั้นสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องได้จากการอ่าน มีดังนี้

1) แนวคิดหลัก (concept)
2) ใจความสำคัญ
3) รายละเอียดที่จำเป็น

วิธีการที่จะทำให้ผู้อ่านได้สิ่งสำคัญ 3 ประการข้างต้น มีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวคิดหลัก (concept)

แนวคิดหลักคืออะไร

แนวคิดหลัก คือ สาระสำคัญที่สุดของเนื้อหาตอนใดตอนหนึ่ง หรือของเนื้อหาทั้งหมด

จะหาแนวคิดหลัก (concept) ของเนื้อหาที่อ่านได้อย่างไร

แนวคิดหลัก เป็นสาระสำคัญที่สุดของเนื้อหาที่ผู้เขียนจะระบุตอนเริ่มหน่วย เริ่มต้นของเนื้อหาในรายวิชา ดังนั้นเราจึงสามารถหาแนวคิดหลักได้จากตอนเริ่มหน่วยหรือเริ่มต้นของเนื้อหาในรายการวิชานั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม หนังสือหรือตำราบางเล่มมิได้ระบุแนวคิดหลักของเนื้อหาไว้ ดังนั้นผู้อ่านจึงควรพยายามสรุปแนวคิดหลักของเนื้อหานั้นด้วยตนเอง

ในการสรุปแนวคิดหลักนั้น นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจเนื้อหาที่อ่านเป็นเบื้องต้นแล้ว ผู้อ่านควรวิเคราะห์ (แยกแยะส่วนต่าง ๆ ออกเพื่อพิจารณาองค์ประกอบ) และสังเคราะห์ ด้วยการพิจารณา วินิจฉัย และเรียบเรียง โดยอาจรวบรวมความคิดจาก**ใจความสำคัญ** และรายละเอียด แล้วสรุปเป็นแนวคิดหลักด้วยตนเอง

ตัวอย่างการหาแนวคิดหลักจากการอ่านเรื่อง "อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!" ด้วยการจับใจความส่วนร่วม (โดยในขณะที่อ่านพยายามตอบคำถาม 5 W + 1 H) และวิเคราะห์ (แยกแยะเนื้อหา) ซึ่งได้ดังนี้

- โดยส่วนรวมเป็นบทความที่เขียนถึงเรื่องของอินเทอร์เน็ต (ซึ่งสอดคล้องกับชื่อเรื่อง)
- ย่อหน้าแรก เป็นบทนำ ที่เขียนถึงความเป็นมา และปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต
- ย่อหน้าที่ 2-4 เรื่องประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต
- ย่อหน้าที่ 5-7 เรื่องโทษของอินเทอร์เน็ต
- ย่อหน้าที่ 8 เป็นบทสรุป ที่เขียนเพื่อเรียกร้องให้ทุกฝ่ายในสังคมไทยตระหนักและรู้เท่าทัน

เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาทำการสังเคราะห์ ด้วยการพิจารณา วินิจฉัย รวมทั้งเรียบเรียง ทำให้เราได้แนวคิดหลักของเนื้อหาเรื่อง "อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!" ดังนี้

"อินเทอร์เน็ตมีทั้งประโยชน์ และโทษที่สังคมไทยควรตระหนัก และรู้เท่าทัน"

2) ใจความสำคัญ

ใจความสำคัญ คืออะไร

ใจความสำคัญ คือ ข้อความตอนหนึ่ง ๆ ที่เป็นสาระสำคัญของเนื้อหา

จะรู้ได้อย่างไรว่าข้อความใดคือใจความสำคัญ

หากหยิบหนังสือ โดยเฉพาะตำราขึ้นมาเล่มหนึ่งแล้วเปิดในตัวเล่มประมาณ 5 หน้าขึ้นไปจะสังเกตเห็นว่าผู้เขียนจะแบ่งเนื้อหาภายในหนังสือเป็นหัวข้อ ๆ และถ้าลองอ่านเฉพาะหัวข้อภายในเล่มแล้วเปรียบเทียบกับชื่อหนังสือหรือชื่อเรื่องจะพบว่า ทั้งหัวข้อและ

ชื่อเรื่องหรือชื่อหนังสือมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหานั้น ผู้อ่านอาจสังเกตประโยคใจความสำคัญที่อาจจะอยู่ที่หัวข้อและชื่อเรื่องหรือชื่อหนังสือ และอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าโดยอาจอยู่บรรทัดแรก ตอนกลาง หรือตอนท้ายของย่อหน้าก็ได้

ประโยคใจความสำคัญนั้น มีคุณลักษณะทั่วไปดังนี้ คือ เป็นประโยคที่มีคำสำคัญซึ่งเป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่งมากที่สุด และอาจเป็นคำหรือข้อความที่มีการอธิบายรายละเอียด อธิบายสนับสนุน หรือมีประโยคใจความรอง โดยหนังสือส่วนใหญ่มักปรากฏเป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ ตัวอักษรตัวหนา หรือตัวเอน ฯลฯ ทั้งนี้เป็นเทคนิคของผู้เขียนที่ต้องการเน้นใจความสำคัญ นอกจากนั้นประโยคใจความสำคัญยังอาจเป็นเนื้อหาในส่วนที่ผู้เขียนเน้นย้ำมากที่สุดด้วย

ตัวอย่างใจความสำคัญ (คำขีดเส้นใต้) ในเรื่อง "อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!"

- ย่อหน้าแรก ใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า คือ ความนิยมในการใช้ที่เพิ่มขึ้น
- ย่อหน้าที่ 2-4 ใจความสำคัญอยู่บรรทัดแรกของย่อหน้า คือ ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อการค้นคว้า ศูนย์รวมความบันเทิง และเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล กลุ่ม และสาธารณะ
- ย่อหน้าที่ 5-7 ใจความสำคัญอยู่ตอนกลาง และตอนท้ายของย่อหน้า คือ โทษทางกายและจิต เกิดอาการปวดกล้ามเนื้อ วิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้นำไปสู่ความเครียดทางจิตและประสาท เว็บไซต์ที่มีทั้งภาพอนาจารและมีการขายสื่อลามกอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะกับเด็ก ๆ และ เว็บไซต์การพนัน
- ย่อหน้าที่ 8 ใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า คือ ทุกฝ่ายในสังคมไทยกำหนดแนวทางส่งเสริมการใช้ประโยชน์ และหาวิธีการป้องกันปัญหา

3) รายละเอียดที่จำเป็น

รายละเอียดที่จำเป็นคืออะไร

รายละเอียดที่จำเป็น คือ ข้อความที่เป็นเนื้อหาสาระที่ขาดไม่ได้ หรือเมื่อไม่มีแล้ว อาจทำให้ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

รายละเอียดใดที่จำเป็น และรายละเอียดใดที่ไม่จำเป็น

รายละเอียดที่จำเป็น เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ผู้อ่านควรได้จากการอ่าน ทั้งนี้เพราะรายละเอียดบางอย่างจะช่วยให้เราสามารถจดจำได้ถูกต้องแม่นยำ และบันทึกเนื้อหาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสำหรับการบันทึกนั้น เมื่อเวลาผ่านไปไม่ว่าจะนานเพียงใด รายละเอียดที่จำเป็นที่เราบันทึกไว้ดังกล่าวจะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญของการจดจำ หรือบันทึกรายละเอียด ที่จำเป็นจะช่วยให้เราสามารถอธิบายความเข้าใจของเราในขณะที่เขียน (ตอบข้อสอบที่กำหนดให้อธิบาย) และพูด (ตอบคำถามในการสอบปากเปล่า (oral examination)) ได้ดี ดังตัวอย่างการตอบข้อสอบที่ถามว่า "อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อสังคมไทยหรือคนไทยอย่างไร" จากตัวอย่างข้อสอบข้างต้น การได้แนวคิดหลัก (concept) และใจความสำคัญจากการอ่านไม่เพียงพอที่จะตอบคำถาม ดังนั้นการตอบข้อสอบดังกล่าว รายละเอียดที่จำเป็นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

รายละเอียดที่จำเป็นที่เชื่อมโยงจากใจความสำคัญจากเรื่อง "อินเทอร์เน็ต...สลัด... สะบัด...!" ในย่อหน้าที่ 2-4 เรื่องประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต มีดังนี้

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อการค้นคว้า แหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ด้านต่าง ๆ ได้ทั่วทุกมุมโลกในเวลาอันรวดเร็ว

ศูนย์รวมความบันเทิงเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือผ่อนคลายความตึงเครียดได้ตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล กลุ่ม และสาธารณะที่ไม่มีข้อจำกัดในแง่ของสถานที่ และเวลา ทำให้คนทั่วทุกภาคของประเทศไทยสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยสะดวก ทั้งยังก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ และวัฒนธรรมอีกด้วย

ส่วนรายละเอียดที่ไม่จำเป็น ในย่อหน้าที่ 2-4 เรื่องประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตมีดังนี้

ทั้งข้อมูลข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเกษตร สุขภาพ และอนามัย เป็นต้น

อาทิ เป็นศูนย์รวมของเพลง เกม ภาพยนตร์ หรือแม้แต่นิยายที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถดาวน์โหลด (download)

หรือแม้แต่คนทั่วโลก ไม่ว่าเวลาใด ทั้งการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือที่นิยมเรียกกันว่า "e-mail" รวมถึง การสนทนาโต้ตอบ หรือเป็นที่รู้จักกันว่า "chat" ทั้งที่อยู่ในรูปของข้อความ เสียง ภาพ และภาพเคลื่อนไหว ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล กลุ่ม และสาธารณะที่มีอินเทอร์เน็ตเป็นตัวกลางนี้ ที่ไร้ข้อจำกัดของพรมแดน และมิติทางด้านเวลาอีกด้วย

> การอ่านไม่ควรอ่านเป็นคำ ๆ แต่ควรอ่านทั้งประโยคหรือทั้งตอนจะได้เข้าใจความหมายโดยรวม

2. การฟัง

ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่มนุษย์มีมาตั้งแต่เกิด และมนุษย์ใช้การฟังเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง คนไทยเรามีคำพังเพย และสำนวนไทยที่เกี่ยวกับการฟังซึ่งกล่าวในเชิงแนะนำ และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการฟังอยู่หลาย

สำนวน อาทิ ฟังหูไว้หู อย่าฟังความข้างเดียว ฟังไม่ได้ศัพท์จับไปกระเดียด เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา ฯลฯ

นอกจากนี้การฟังยังเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้เรารับรู้ และเกิดการเรียนรู้

ฟังอย่างไรจึงจะเข้าใจ

การฟังบรรยายในรายวิชาที่เรียนนั้น แตกต่างจากการฟังโดยทั่วไปที่เราสามารถเลือกฟังตามความสนใจ หรือความต้องการ แต่ในขณะที่การฟังบรรยายในรายวิชาต้องการทักษะการฟังในระดับ "ฟังเป็น" และฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มีแนวทางดังนี้

1) มีสมาธิในการฟัง การมีสมาธิในการฟังเป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากผู้เรียนพะวงกับเรื่องอื่น อาทิปัญหาส่วนตัว ปัญหาของเพื่อน ฯลฯ จะทำให้อยู่ในภาวะจิตใจที่ไม่พร้อมจะรับรู้เพราะมัวแต่คิดเรื่องอื่น ดังนั้นเพื่อประสิทธิผลของการฟัง ผู้เรียนควรฟังอย่างตั้งใจ พินิจวิเคราะห์ และติดตามเนื้อหาที่ฟังอย่างต่อเนื่อง โดยในขณะที่ฟังนั้นพยายามคิดวิเคราะห์ตามคำถามจากสูตร 5 W + 1 H

ตัวอย่างการตั้งคำถามขณะที่ฟังจากสูตร 5 W + 1 H

- อาจารย์เน้นเรื่องอะไร
- เนื้อหาที่อาจารย์บรรยายในตอนนี้สัมพันธ์กับเนื้อหาก่อนหน้านั้นอย่างไร
- สิ่งที่อาจารย์อธิบายนั้นหมายถึงอะไร
- ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

ฯลฯ

2) พยายามจับใจความหรือประเด็นสำคัญของเนื้อหา กล่าวคือ ในขณะที่ฟังควรสรุปเฉพาะใจความสำคัญหรือเนื้อหาสาระสำคัญ ๆ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อหาที่ฟังแล้วยังช่วยทำให้เราสามารถจดบันทึกจากการฟังได้ชัดเจน และได้ประเด็นสำคัญครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

3) ทำความเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความของผู้บรรยาย คำหรือข้อความที่ได้ยินได้ฟังนั้น หากเป็นคำที่เราไม่รู้จัก อาทิ เป็นคำศัพท์วิชาการ คำย่อที่ไม่เป็นที่รู้จักคำเฉพาะกลุ่ม รวมทั้งคำหรือข้อความที่มีความหมายโดยอ้อม เป็นต้น ผู้ฟังอาจอาศัยคำหรือข้อความแวดล้อมในประโยค หรือลักษณะสีหน้า ท่าทาง ฯลฯ ในขณะที่อาจารย์กำลังบรรยายช่วยในการพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ ความหมายของคำหรือข้อความ

ตัวอย่างของการอาศัยคำหรือข้อความแวดล้อมในประโยค (บริบท) เพื่อทำความเข้าใจความหมายของคำ จากคำบรรยายในรายวิชาตรรกวิทยา

"...ข้อบกพร่องของการอ้างเหตุผล แบบใช้คำย้อมสี คือ การพยายามใช้ข้ออ้างเพื่อนำมาสู่ข้อสรุปโดยที่ข้ออ้างนั้นใช้คำที่มุ่งกระตุ้นความรู้สึกของผู้รับสารมากกว่าใช้เหตุผลโดยตรง..."

จากคำบรรยายข้างต้นพอที่จะให้ความหมายของคำว่า "คำย้อมสี" ได้ดังนี้

คำย้อมสี หมายถึง คำที่กระตุ้นความรู้สึกมากกว่าอธิบายเหตุผล

นอกจากนี้ในการทำความเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความของผู้บรรยายนั้น ผู้ฟังจำต้องค้นคว้าหาความหมายที่แท้จริงของคำหรือข้อความนั้น ๆ โดยวิธีอื่น อาทิ การสอบถามจากอาจารย์ผู้บรรยาย หรือค้นคว้าจากเอกสาร และตำราต่าง ๆ ฯลฯ

4) พิจารณาหลักการและเหตุผล รวมทั้งความสอดคล้องสัมพันธ์กันของเนื้อหาทั้งหมด ในขณะที่ฟังการบรรยายนั้น ผู้ฟังควรคิดพิจารณาถึงหลักสาระสำคัญของเนื้อหาและสิ่งที่ทำให้เกิดผล รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นด้วย

ในประเด็นของการพิจารณาความสอดคล้องสัมพันธ์ของเนื้อหาทั้งหมดนั้นจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาโดยส่วนรวมทั้งหมด และทำให้สามารถสรุปแนวคิดหลัก (concept) ของเนื้อหาที่ได้จากการฟังด้วย

ในเรื่องของทักษะการฟังนั้น สิ่งสำคัญที่บั่นทอนประสิทธิผลของการฟังมีหลายประการ และอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งคือ อคติที่มีต่อเรื่องที่ฟัง หรือผู้พูดที่นำไปสู่การปิดกั้นตนเองจากความรู้ อคติที่จะไม่เชื่อ หรือไม่เห็นด้วยในขณะที่ฟัง ซึ่งผู้เรียนไม่ควรสร้างกำแพงปิดกั้นข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และความคิดของผู้อื่น แต่ควรฟังและนำไปไตร่ตรอง พิจารณา วิเคราะห์ และตรวจสอบ ทดสอบ หรือสอบสวนสิ่งที่ฟังให้ละเอียดถี่ถ้วน

อย่าด่วนสรุป ในขณะที่ฟังเนื้อหาไม่ครบถ้วน

3. การถาม

คุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งที่เยาวชน โดยเฉพาะนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรมี คือ การเป็นคนช่างสงสัย และพยายามค้นหาคำตอบด้วยวิธีการต่าง ๆ และวิธีการหนึ่งนั้นคือ การถาม ทักษะการถามนั้นมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน และการฟัง กล่าวคือ เมื่ออ่านหรือฟังแล้วไม่เข้าใจ หรือขาดรายละเอียดที่จำเป็น การถามเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เราได้มาซึ่งเนื้อหาหรือรายละเอียดที่จำเป็น และที่เราต้องการ รวมทั้งยังทำให้เรากระจ่างในเนื้อหานั้นด้วย

ถามอย่างไรจึงจะได้คำตอบที่ดี

คำถามเพื่อแสวงหาคำตอบต่อข้อสงสัยต่าง ๆ เราจะคุ้นเคยและใช้กันเป็นปกติ คือ 5 W + 1 H ได้แก่ ใคร อะไร เมื่อใด ที่ไหน ทำไม และอย่างไร

ตัวอย่างการตั้งคำถามจากสูตร 5 W + 1 H

- **ใคร**คือเจ้าของแนวคิด หรือทฤษฎีนั้น
- แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับเนื้อหามี**อะไร**บ้าง
- **ที่ไหน และเวลาใด** ที่จะเกิดปรากฏการณ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- **ทำไม**จึงเกิดปรากฏการณ์นั้น
- แนวคิดหรือทฤษฎีในกลุ่มนี้แตกต่างจากอีกกลุ่ม**อย่างไร**

ฯลฯ

จากตัวอย่างคำถามดังกล่าวข้างต้น คำถามที่สำคัญ และอาจกล่าวได้ว่า เป็นกุญแจสำคัญของการไขคำตอบที่ให้รายละเอียดที่ลึกซึ้ง และสำคัญ ๆ คือ คำถาม **อะไร อย่างไร** และ**ทำไม** ดังนั้นเมื่ออ่านหรือฟังแล้วไม่เข้าใจ หรือต้องการรายละเอียดเพิ่ม เราควรถามด้วยคำถามดังกล่าว ตัวอย่าง เช่น X จะมีผลต่อ Y อย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ฯลฯ

ตัวอย่างคำถามจากการอ่าน หรือการฟังเรื่อง "อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!" ด้วยสูตร 5 W + 1 H มีดังนี้

- อินเตอร์เน็ตคืออะไร
- อินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ และวัฒนธรรมได้อย่างไร
- เราสามารถป้องกันปัญหาที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างไร
- มีแนวทางการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศไทยอย่างไร

ฯลฯ

การถามเพื่อให้ได้คำตอบจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่าจะเป็นในจังหวะที่เหมาะสมในระหว่างชั่วโมงที่เรียน หรือหลังจากที่เรียน หรือหลังจากที่ได้อ่านทบทวนแล้วมีความสงสัยนั้น เป็นหนทางที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาอย่างดียิ่ง อย่างไรก็ตามในการตั้งคำถามนั้น ผู้ถามควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการถามไว้ให้ชัดเจน เช่น ต้องการถามเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ และข้อความ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องในเนื้อหาที่เรียน หรือเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติหรือความคิดเห็น ฯลฯ และในการถามอาจารย์ผู้สอนในห้องเรียนนั้น ผู้เรียนควรใช้ภาษาที่กระชับ ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อมเยิ่นเย้อ และควรเป็นคำถามที่สุภาพ

แสดงถึงการมีสัมมาคารวะทั้งในแง่ของภาษาที่ใช้ และน้ำเสียง เช่น "ขอความอนุเคราะห์อาจารย์ช่วยให้รายละเอียดในเรื่องนี้อีกซักนิดนะครับ / ค่ะ" ฯลฯ

อย่าอายที่จะถามในสิ่งที่เราไม่รู้ เพราะไม่มีใครรู้มาตั้งแต่เกิด

เมื่ออ่าน ฟัง และหรือถามแล้ว ทักษะสำคัญอีกทักษะหนึ่งคือ ทักษะการบันทึกสาระสำคัญ ซึ่งเป็นทักษะที่ควรทำต่อเนื่องจากการอ่าน ฟัง และถาม ดังนี้

4. การบันทึก

บันทึก หมายถึง "ข้อความที่จดไว้เพื่อช่วยความทรงจำหรือเพื่อเป็นหลักฐาน, ข้อความที่นำมาจดย่อ ๆ ไว้เพื่อให้รู้เรื่องเดิม" (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) จากคำนิยามดังกล่าวนอกจากจะให้ความหมายของคำว่าบันทึกแล้ว ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบันทึกอีกด้วย

บันทึกอย่างไรดี

หน่วยความจำภายในสมองของมนุษย์จะมีความจุที่แตกต่างกัน ดังจะสังเกตได้ว่าเราจะสามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ไม่ทั้งหมดในทุกรายละเอียด และเพื่อจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบันทึกเราสามารถเปรียบสมองของมนุษย์เราได้กับถังน้ำที่หากเติมน้ำหรือเรื่องราวต่าง ๆ มาก ๆ ก็จะเกิดอาการล้นออก ดังนั้นสิ่งที่จะให้เราสามารถเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ได้จึงจำเป็นต้องมีการบันทึก

ในการเรียนในระดับอุดมศึกษานั้น การบันทึกยิ่งมีความจำเป็นเพราะในแต่ละภาคการศึกษานั้น โดยส่วนใหญ่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนหลายวิชา ดังนั้นเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าจะสามารถจดจำสาระสำคัญของเนื้อหาทั้งหมดได้

ในการบันทึกนั้น นอกจากที่ผู้บันทึกไม่ควรจดหมดทุกสิ่งทุกอย่าง โดยเฉพาะรายละเอียดที่ไม่สำคัญ และที่ไม่จำเป็นแล้ว การบันทึกสาระสำคัญนั้นมีแนวทางการบันทึกดังนี้

1) บันทึกสาระสำคัญ อันได้แก่ การบันทึกคำหรือประเด็นสำคัญ ทั้งชื่อเรื่อง หัวข้อหลัก และหัวข้อรอง รวมทั้งความหมายของคำสำคัญ ฯลฯ โดยการตอบคำถามตามสูตร 5 W + 1 H อาทิ ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับอะไร อาจารย์บรรยายถึงสิ่งนั้นอย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ฯลฯ

2) บันทึกชื่อหนังสือหรือตำรา และชื่อหัวข้อ รวมทั้งชื่อผู้แต่ง หรือชื่อหัวข้อ และชื่ออาจารย์ผู้บรรยาย

การบันทึกจากการอ่านนั้น การบันทึกดังกล่าวจะช่วยในการค้นคว้าเมื่อต้องการรายละเอียด รวมทั้งการอ้างอิงได้ทันที

3) จัดหมวดหมู่ของสาระสำคัญ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ หรือหมวดหมู่ตามแต่เนื้อหา ทั้งนี้เพื่อค้นคว้าหรือทบทวนได้สะดวก และจดจำได้ง่ายขึ้น การจัดหมวดหมู่ของสาระสำคัญทำได้หลายวิธี เช่น จัดหมวดหมู่ตามหัวข้อ จัดหมวดหมู่ความเหมือนหรือความแตกต่าง ฯลฯ

4) เรียงลำดับเรื่อง ให้อ่านและเข้าใจง่าย และที่สำคัญคือ เชื่อมโยงประเด็นให้เห็นความสัมพันธ์ทั้งหมด และถูกต้องตามความหมาย การเรียงลำดับเรื่องทำได้หลายวิธี อาทิ เรียงลำดับตามลำดับเวลา (อดีต-ปัจจุบัน) เรียงลำดับตามตำแหน่งพื้นที่ (เหนือ-ใต้-ออก-ตก) เรียงลำดับจากสาเหตุไปสู่ผล (ที่เกิดขึ้น) ฯลฯ

5) ใช้ถ้อยคำที่กระชับ แต่ชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด โดยอาจใช้เทคนิคการบันทึกโดยใช้คำสัมผัส ซึ่งการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองจะช่วยให้จำได้ดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รูปแบบของการจดบันทึกมีหลายรูปแบบ เช่น การบันทึกเฉพาะคำสำคัญ การบันทึกใจความสำคัญ การวาดเป็นรูปภาพ และการทำแผนภูมิ ฯลฯ ทั้งนี้การเลือกวิธีการบันทึกผู้เขียนเลือกทำได้ตามความถนัด และความชื่นชอบของผู้เขียนเอง สำหรับการบันทึกในรูปแบบของแผนภูมิ สามารถเขียนเป็นแผนภูมิแบบสั้น และแบบละเอียดได้ดังนี้

ตัวอย่างการบันทึกแบบแผนภูมิจากงานเขียนเรื่อง อินเทอร์เน็ต...สลัด...สะบัด...!

ตัวอย่างแผนภูมิแบบสั้น

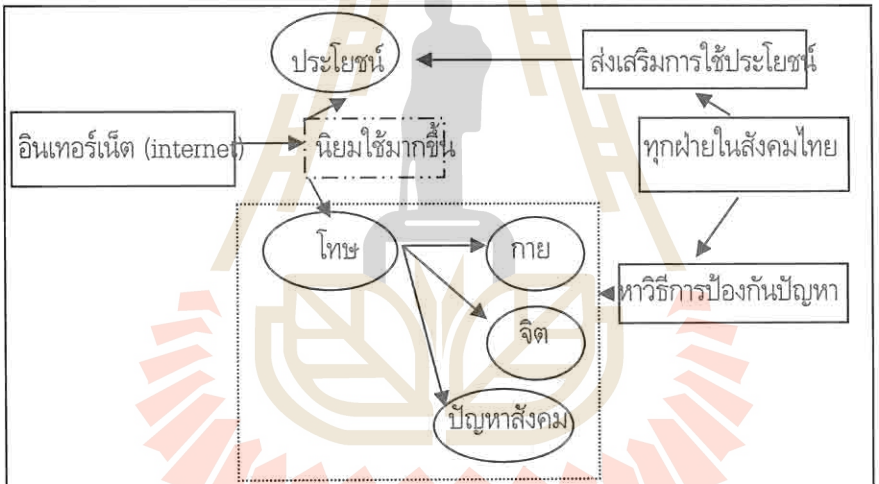

- ที่มา : หนึ่งหทัย ขอผลกลาง และวีรพงษ์ พลนิกรกิจ, เอกสารประกอบการฝึกอบรมทักษะการเรียนระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2544.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตัวอย่างแผนภูมิแบบสั้น : รูปปิรามิด

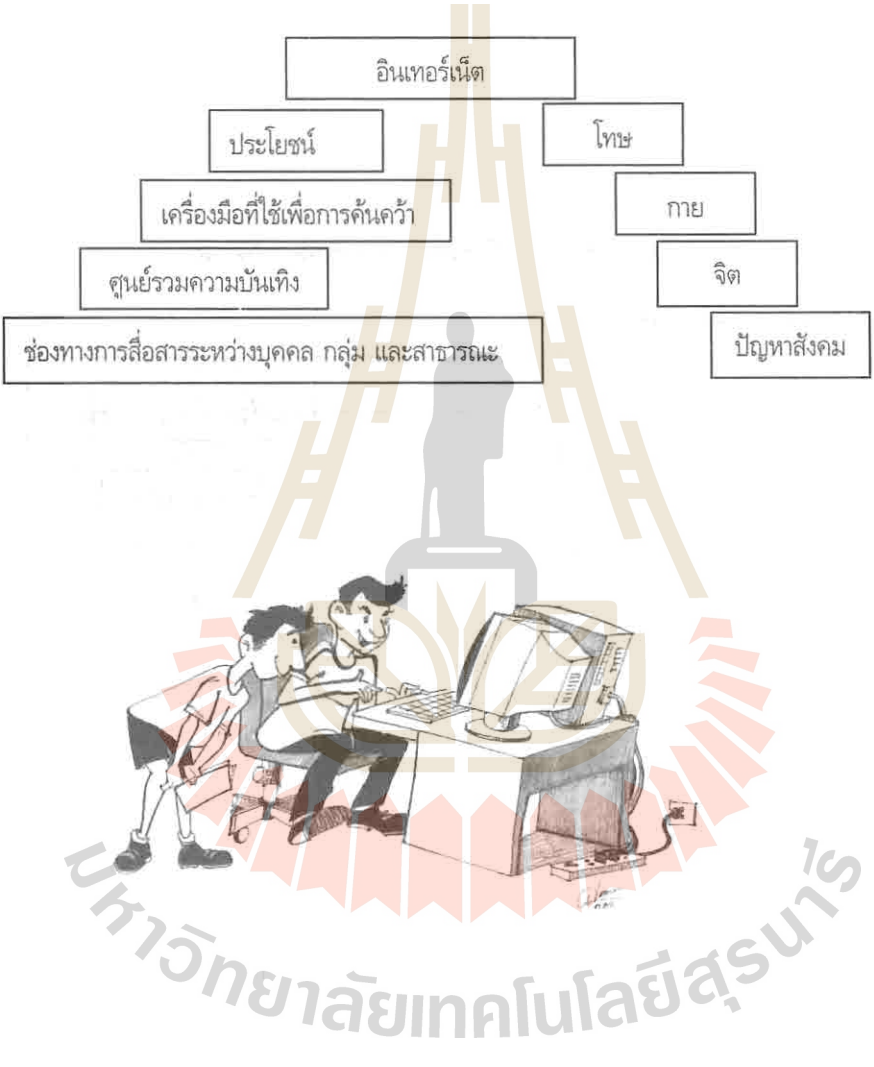

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตัวอย่างแผนภูมิแบบละเอียด

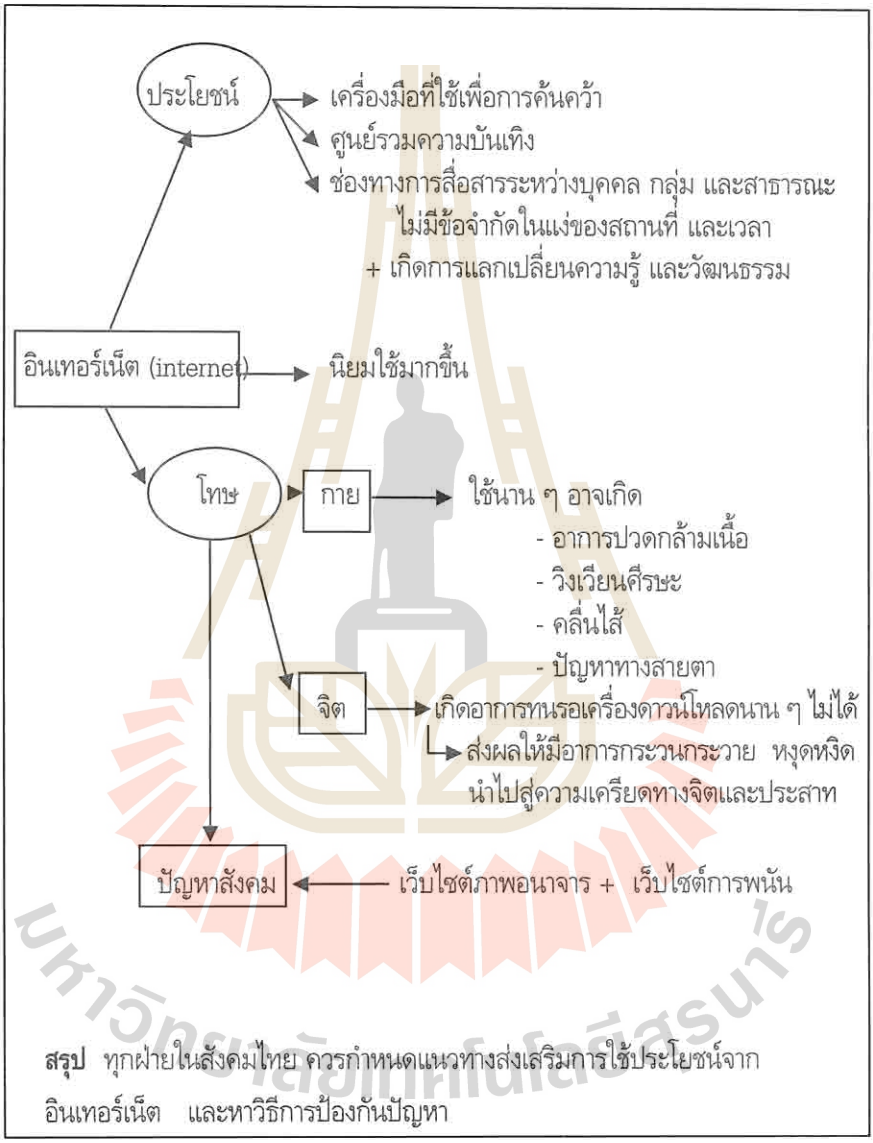

สรุป ทุกฝ่ายในสังคมไทย ควรกำหนดแนวทางส่งเสริมการใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ต และหาวิธีการป้องกันปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เนื่องจากในแต่ละภาคการศึกษา ผู้เรียน ๆ หลายวิชา ดังนั้นการขจัดปัญหาการอ่านหนังสือไม่ทันสอบ หรือทบทวนไม่ทันสอบ ซึ่งเป็นผลทำให้ได้คะแนนไม่ดี หรือสอบตก (F) ในรายวิชาที่เรียน ผู้เรียนจึงควรบันทึกเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในขณะเรียน หรือหลังเลิกเรียน ไม่ควรค้างไว้ จน "ดินพอกหางหมู"

จะเพิ่มพูนทักษะทั้ง 4 ได้อย่างไร

นอกจากวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว แนวทางการเพิ่มพูนทักษะการอ่าน ฟัง ถาม และบันทึกในประเด็นอื่น ๆ ที่ผู้เรียนควรให้ความสำคัญ มีดังนี้

1) สร้างแรงจูงใจ โดยเฉพาะในการอ่าน และการฟัง โดยผู้เรียนอาจสัญญาให้รางวัลหรือลงโทษตัวเอง อาทิ ถ้าอ่านหนังสือจบ หรือตั้งใจฟังแล้วจะไปดูหนัง ฯลฯ ตระหนักถึงประโยชน์และโทษของการไม่อ่านหนังสือ ไม่ตั้งใจฟัง ไม่ถามเมื่อไม่เข้าใจ หรือไม่บันทึก เช่น ถ้าไม่ปฏิบัติดังกล่าวจะทำให้สอบตก (F) ในรายวิชานั้น ฯลฯ รวมทั้งการ ชักชวนเพื่อนร่วมห้องเรียนสนทนาเนื้อหาสาระในรายวิชาที่เรียน เป็นต้น

2) พยายามกระตุ้นความสนใจของตัวเองในขณะอ่าน และฟังอยู่ตลอดเวลา แม้เป็นเนื้อหาที่ตนเองไม่สนใจมากนัก หรือรู้สึกเบื่อหน่าย

3) หมั่นฝึกฝน ในการหมั่นฝึกปฏิบัติหรือทำอย่างสม่ำเสมอ ทำจนเป็นนิสัยจะช่วยพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน

4) ต้องมีความตั้งใจจริง ในการกระทำการใด ๆ จะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริง ดังนั้นในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ต้องอาศัยความตั้งใจจริงของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทสรุป

ทักษะทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทักษะการอ่าน ฟัง ถาม และบันทึก เป็นทักษะที่ควรฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกันไป ซึ่งสามารถกำหนดเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

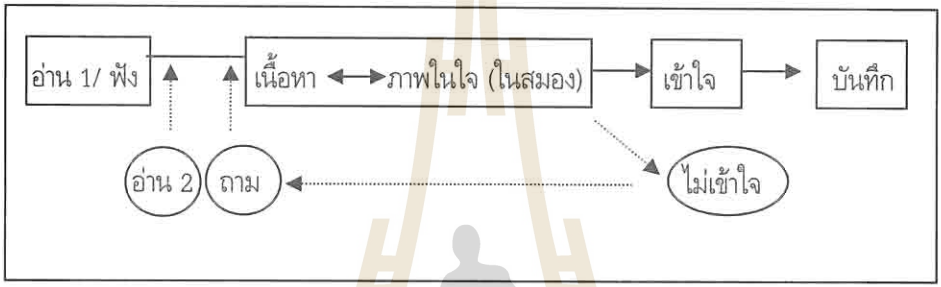

การเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนควรมีทักษะที่ดีทั้งทักษะทางด้านการอ่าน การฟัง โดยสามารถเชื่อมโยงเนื้อหากับภาพในใจ (ในสมอง) ที่มีอยู่ อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา และสามารถบันทึกแนวคิดหลักออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจเนื้อหาในครั้งแรกที่เรียน (หรือต้องการศึกษารายละเอียดของรายวิชานั้น) ผู้เรียนอาจอ่านหนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนรอบที่ 2 (ในบางรายวิชาจะบันทึกเทปวีดิทัศน์ นักศึกษาสามารถนำมาดู/ฟังอีกครั้งได้) หรือสอบถามจากอาจารย์ ผู้สอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถบันทึกได้ถูกต้องตามความหมาย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บรรณานุกรม

กาวิทท์ เกวน. **สร้างพลังการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ธัญญา พับลิเคชั่น, [2538].

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. **การอ่านให้เก่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : กระดาษสา, 2529.

เทคโนโลยีสุรนารี, มหาวิทยาลัย. **เอกสารการฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการทักษะการเรียนในระดับอุดมศึกษา**. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัย, 2544.

ประภาศรี สีหอำไพ [และคนอื่น ๆ]. **ภาษาไทย 2**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

-------- [และคนอื่น ๆ]. **ภาษาไทย 4**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ราชบัณฑิตยสถาน, สำนัก. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8**. พิมพ์ครั้งที่ 4 [ฉบับปรับปรุง]. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.

สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 9-15**. พิมพ์ครั้งที่ 4 [ฉบับปรับปรุง]. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 : การอ่าน หน่วยที่ 1-5**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย, 2527.

Adler, Mortimer Jerome. **How to speak, how to listen**. New York : Macmillan, 1983.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยที่ 4

เทคนิคการเขียน

ศาสตราจารย์ น.ท. ดร.สราวุฒิ สุจิตจร [1]

ผมเชื่อว่านักศึกษาส่วนใหญ่ กังวลเรื่องการเขียน โดยเฉพาะการเขียนตอบในข้อสอบ ว่าจะเขียนอย่างไรดี จึงจะถูกใจผู้ตรวจให้คะแนน และอีกอย่างหนึ่งคือ เขียนรายงานต่าง ๆ โดยเฉพาะที่มีคะแนนเก็บให้

เมื่อจะเริ่มต้นเขียน ให้ระลึกเสมอว่าจะต้อง

"เขียนจากความรู้ที่เรามีอยู่"

นั่นคือถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ของเรานั้นให้ผู้อื่นได้รับทราบ แต่แทนที่จะใช้วิธีพูด ดังการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา ก็เปลี่ยนมาใช้การเขียนแทน ถ้าเรารู้น้อย หรือรู้ไม่จริง หรือรวบรวมประเด็นความคิดไม่ได้ แล้วพยายามเขียนก็จะพบว่าข้อเขียนของเรานั้น วกวนไปมา หรือออกนอกประเด็น ประเภทที่เรียกว่า "ไปไหนมาสามวาสองศอก"

สำหรับนักศึกษาที่เริ่มงานเขียนอย่างจริงจัง เอาเมื่อตอนเรียนชั้นปีที่ 1 นั้น ขออย่าได้กังวลเรื่องลีลาการเขียนมากนัก ให้เขียนเป็นประโยคได้ใจความ มีเนื้อหาสาระครบถ้วนเอาไว้ก่อน กระชับและตรงประเด็น ในเรื่องลีลานั้นสามารถไปปรับทีหลังได้ด้วยการสังเกตสังกาลีลาการเขียนของผู้อื่น และปรับเป็นลีลาเฉพาะตน

นักศึกษาหลายรายอาจไม่ได้ตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทยมาเมื่อสมัยยังเรียนชั้นประถม มัธยมฯ ขอแนะนำให้อ่านทบทวนเรื่องการเขียนภาษาไทย การผูกประโยคจะเขียนอย่างไรให้ได้ความ เพราะในข้อเขียนชิ้นนี้ ไม่อาจนำเนื้อหาด้านการเขียนไทยมาทบทวนได้

---

[1] ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ข้อเขียนนี้คงจะให้คำแนะนำอย่างตรงประเด็น และเป็นไปอย่างรวบรัด เพื่อช่วยให้นักศึกษาแก้ไขจุดอ่อนของแต่ละคนในด้านการเขียนรายงาน และตอบข้อสอบอัตนัย นักศึกษารายใดต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมที่ละเอียดละออไปกว่านี้ อาจค้นคว้าเพิ่มเติมได้จาก

"เอกสารการฝึกอบรม : การประชุมเชิงปฏิบัติการทักษะการเรียนระดับอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2544."

เทคนิคการเขียนรายงาน

รายงานที่นักศึกษาจะต้องทำส่ง โดยส่วนใหญ่จะพบสองลักษณะ คือ รายงานปฏิบัติการ และรายงานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ไปค้นคว้ามานำเสนอ ในลักษณะแรกคงจะไม่เป็นปัญหาอะไรมากนัก เพราะอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติการจะให้รูปแบบและองค์ประกอบของรายงาน นักศึกษาก็เพียงแต่เขียนรายงานตามรูปแบบนั้น ๆ ในลักษณะที่สอง อาจารย์ผู้มอบหมายงานให้ค้นคว้า อาจจะไม่ได้แนะนำถึงการจัดส่วนในรายงาน ทำให้นักศึกษาเริ่มต้นลำบาก กรณีเช่นนี้ก็ขอให้ดูภาพการจัดแบ่ง องค์ประกอบของรายงานว่ามีบทคัดย่อ บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

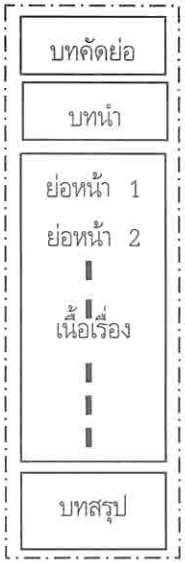

การจัดแบ่งองค์ประกอบของรายงาน

ข้อเสนอแนะของการเขียนรายงานคือ ให้เริ่มต้นเขียนเนื้อเรื่องก่อนสิ่งอื่นทั้งหมด ผู้เขียนจะต้องคิดวางแผนล่วงหน้าว่าจะมีประเด็นที่ต้องการบอกเล่าอยู่กี่ประเด็น อะไรบ้าง ประเด็นใดที่เด่นสมควรแยกเป็นหนึ่งย่อหน้า ประเด็นรอง ๆ ลงไปจะสามารถจัดกลุ่มเป็นย่อหน้าได้อย่างไรดี แล้วจึงค่อยลงมือเขียน จะเป็นการดีมากถ้าสามารถเขียนให้มีการส่งทอดความคิดจากย่อหน้าหนึ่ง ไปอีกย่อหน้าหนึ่งได้ เมื่อเขียนเนื้อเรื่องเสร็จ ควรจะพักงานเขียนไว้สักระยะหนึ่งให้พอลืม แล้วนำเนื้อเรื่องที่เขียนไว้กลับมาอ่านทบทวน เพื่อขัดเกลาภาษาที่เขียน เมื่อขัดเกลาภาษาจนเป็นที่พอใจแล้ว จึงค่อยเขียนบทสรุปต่อไป

บทสรุปที่ดีควรจะเขียนเป็นร้อยแก้วให้น่าอ่าน นำเอาประเด็นหลักที่สำคัญต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องมาย้ำความที่บทสรุปนี้ อาจย้ำถึงข้อดีข้อเสีย ประโยชน์และโทษของประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในตัวรายงาน มีข้อคิดในเชิงจิตวิทยาอยู่หน่อยหนึ่ง ถึงการเขียนบทสรุปที่ดีก็คือ ควรจะทำให้ผู้อ่านได้รู้สึกถึงประโยชน์ของเนื้อเรื่องที่นำเสนอมาในรายงานนั้น

เมื่อขัดเกลาบทสรุปอย่างดีแล้ว จึงค่อยเริ่มต้นเขียนบทนำ มีหลักจิตวิทยาอยู่หน่อยหนึ่งว่า บทนำที่ดีนั้นจะต้องทำให้ผู้อ่านรู้สึกอยากติดตามเนื้อหารายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในรายงาน ดังนั้น ถ้าเราเขียนบทนำภายหลังจากที่ได้เขียนเนื้อเรื่อง และบทสรุปจนเสร็จ ก็จะช่วยให้เราจัดระเบียบความคิดในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น ในรายงานบทนำควรจะกล่าวถึงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง งานที่คล้ายคลึงกันกับเนื้อหาที่เรานำเสนอไว้ใน

รายงาน หลังจากที่ได้กล่าวถึงงานที่ได้เคยมีบุคคลต่าง ๆ ทำไว้หรือค้นคว้าไว้ผ่านมาแล้ว ก็ควรชี้ถึงประเด็นที่เป็นจุดสนใจของเราจนนำไปสู่การนำเสนอเนื้อหาของรายงาน และควรปิดท้ายบทนำด้วยการกล่าวโดยย่อถึงเนื้อหาที่ปรากฏในรายงานตามลำดับ

เมื่อเขียนต้นฉบับรายงานมาจนเกือบครบถ้วนเช่นนี้แล้ว ส่วนท้ายสุดที่จะเขียนก็คือ บทคัดย่อ สิ่งสำคัญที่สุดของบทคัดย่อคือ รวมประเด็นสำคัญทั้งหมดของรายงานไว้ในหนึ่งย่อหน้า ความสละสลวยของภาษานั้นถือว่าเป็นรอง ตามปกติเรามักขึ้นต้นบทคัดย่อว่า "รายงานนี้กล่าวถึง....."

ถึงตอนนี้แล้ว ผมอยากจะบอกนักศึกษาว่า คงไม่มีใครที่ "เก่งมาแต่เกิด" ทุกคนต้องฝึกฝนทั้งนั้น อ่านคำแนะนำจากผมแล้ว ต่อไปก็ฝึกเขียนให้มาก ๆ จะได้เขียนเก่งสักวันหนึ่ง

เทคนิคการเขียนตอบข้อสอบแบบอัตนัย

ข้อสอบวิชาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มักมีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัย ซึ่งเป็นประเภทข้อสอบที่ต้องการให้ผู้ตอบเขียนแสดงความรู้ของตน ข้อสอบอัตนัยมักพบสองรูปแบบ ได้แก่

☹ คำถาม ที่ต้องการคำตอบแบบบรรยายความ

☹ โจทย์ปัญหา ที่ต้องการให้ผู้ตอบเขียนแสดงรายละเอียดการคำนวณ

เทคนิคในการเขียนตอบแบบบรรยายความ ไม่ว่าคำถามจะต้องการให้ตอบสั้น ๆ หรือต้องการให้เขียนความเรียงอย่างยาว ก็คือ "เขียนตอบให้ชัดเจน ไม่วกวน แสดงเหตุผลประกอบความเห็นของผู้ตอบ" คำถามอัตนัยแบบบรรยายความ อาจถามได้หลากหลายตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ดังนี้

- ถามเหตุผล มักขึ้นต้นคำถามด้วย "เพราะเหตุใด....."
- ถามการประยุกต์ใช้ เช่น เราจะใช้ไขควงเพื่อตรวจสอบกระแสไฟฟ้าได้หรือไม่อย่างไร
- ถามให้วิเคราะห์ เช่น หลอดไฟฟ้าชนิดหลอดไส้กับหลอดฟลูออเรสเซนท์มีความแตกต่างกันอย่างไร
- ถามให้สรุป เช่น การใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนมีหลักการทั่วไปที่บุคคลควรทราบอย่างไร
- ถามให้วินิจฉัย เช่น ท่านจะใช้หลอดไฟฟ้าแบบใหม่ที่เรียกว่า หลอดประหยัดไฟหรือไม่ เพราะเหตุใด

สิ่งที่นักศึกษาจะต้องระลึกไว้ก็คือ คำถามถามมาอย่างไร ต้องตอบให้ตรงประเด็น การเขียนตอบมาก ๆ ก็ใช่ว่าจะได้คะแนนดี ถ้าการเขียนตอบนั้นไม่ตรงประเด็น เมื่อเราเขียนตอบอย่างตรงประเด็นแล้ว เขียนเท่าที่จำเป็นก็เพียงพอ ควรเขียนด้วยลายมือที่ปราณีตสะอาดเรียบร้อย ให้ผู้อ่านอ่านได้ง่าย เพื่อจะได้ไม่เข้าใจผิด

ลองดูสักตัวอย่างหนึ่ง เป็นการตอบคำถามวิชาวิทยาศาสตร์ของ ด.ช.อ้น

คำถามมีว่า :

"เพราะเหตุใดการขึงสายไฟระหว่างเสาไฟฟ้า จะต้องขึงให้ตกท้องช้างอยู่บ้างเล็กน้อย"

ด.ช.อ้น ตอบว่า

"การขึงสายไฟให้ตึงทีเดียวไม่อาจทำได้ เพราะจะทำให้สายไฟนั้นขาดง่ายเมื่อลมพัดให้สั่นไกว

นอกจากนั้น เมื่อสายไฟเปียกน้ำฝน การตกท้องช้างจะช่วยให้น้ำที่เปียกสายอยู่ไหลไปตามแนวท้องช้างและหยดลงสู่พื้นได้ง่าย ช่วยให้สายไฟลดความเปียกชื้นได้รวดเร็ว"

หากเราวิเคราะห์การตอบคำถามของ ด.ช.อ้น จะเห็นว่าเขาตอบในสองประเด็น โดยชี้ให้เห็นความจำเป็นและประโยชน์อันเกิดจากการขึงสายไฟให้ตกท้องช้าง มีการให้เหตุผลชัดเจน และใช้การย่อหน้า เพื่อประเด็นแต่ละส่วนจะได้รับการสังเกตได้ค่อนข้างชัดเจน ถ้าเราเลียนแบบแนวทางการตอบคำถามของ ด.ช. อ้นได้เช่นนี้ ก็อาจทำให้อาจารย์ผู้ตรวจให้คะแนนเกือบเต็มหรือเต็มเสียเลยทีเดียว

เทคนิคในการเขียนตอบโจทย์ปัญหา ข้อสอบประเภทโจทย์ปัญหาจะเน้นการวิเคราะห์คำนวณ การเขียนตอบให้ดีนั้นมีหลักดังนี้

- แสดงการคำนวณอย่างชัดเจน เป็นขั้นตอน
- เขียนแสดงเหตุผลสั้น ๆ ทบทวนสูตร ตามความจำเป็น และให้ปรากฏในตำแหน่งที่เหมาะสมของการทำข้อสอบ
- ใส่ใจในรายละเอียดเรื่อง สัญลักษณ์ที่ถูกต้อง เครื่องหมาย หน่วย
- ใช้กระดาษทด เพื่อทดสอบการคำนวณของเราอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะเขียนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยลงในสมุดสอบ
- ตรงไหนเป็นคำตอบให้ใช้ **∴**และ **ตอบ** เป็นการเน้นความ
- พยายามแสดงรายละเอียด อย่าข้ามขั้นตอนจนเสียคะแนน ขอให้นึกเสียว่าอาจารย์ผู้ตรวจเขาไม่รู้อะไรเลย (แล้วจะได้คะแนนดี)

ข้อสอบโจทย์ปัญหานี้ มักจะปรากฏคราวละหลายข้อ มีง่ายบ้าง ยากบ้างคละกันไป ขอแนะนำให้นักศึกษาอ่านโจทย์อย่างคร่าว ๆ ให้ครบทุกข้อก่อน แล้วพิจารณาให้ดีว่าข้อไหนง่ายที่สุด เลือกทำข้อง่ายเสียก่อน แล้วเพิ่มดีกรีความยากขึ้นไปเรื่อย ๆ เก็บข้อยากที่สุดไว้ทำเป็นข้อสุดท้าย เพราะถ้าเราทำข้อยากตั้งแต่แรกจะใช้เวลาค่อนข้างนาน เผลอ ๆ ทำไม่ได้ก็จะท้อแท้หมดกำลังใจ พอคิดตกหันกลับไปทำข้อที่ง่ายกว่า สมองก็ล้าเสียแล้ว เวลาก็ใกล้หมดเข้าไปทุกขณะ ก็เลยทำข้อสอบไม่ทันเสียคะแนนไปเปล่า ๆ

คราวนี้ลองมาศึกษาการทำข้อสอบอัตนัยวิชาฟิสิกส์ของ ด.ช.อ้น บ้าง โจทย์เป็นเรื่องเกี่ยวกับไฟฟ้า รายละเอียดที่แสดงให้ดูแบ่งเป็น 3 คอลัมน์ เฉพาะคอลัมน์ซ้ายสุดเท่านั้นที่แสดงสิ่งซึ่ง ด.ช.อ้น เขียนลงสมุดสอบ คอลัมน์กลางแสดงความคิดคำนึงของเขา และคอลัมน์ขวาสุดเป็นการทดเลขของ ด.ช.อ้น โจทย์มีความว่า

"พ่อค้าปลาหมึกปิ้งออกขายรอบดึก ใช้แบตเตอรี่ 12 V มีความจุ 70 Ah จ่ายหลอดไฟให้ความสว่าง 2 หลอด หลอดไฟแต่ละดวงมีความต้านทาน 150 Ω แบตเตอรี่มีความต้านทานภายใน ½ Ω พ่อค้ารายนี้จะใช้แบตเตอรี่ได้นานกี่ชั่วโมงจึงจะต้องนำแบตเตอรี่ไปชาร์จไฟ"

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ที่ปรากฏในสมุดสอบของ ด.ช.อ้น	สิ่งที่ ด.ช.อ้น คิด	ด.ช.อ้น ทดเลข
วิธีทำ เราเขียนแผนภาพวงจรได้ดังนี้ 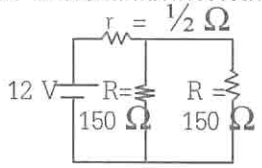	- ต้องเขียนวงจรออกมาก่อน, คตท. ภายในต่ออนุกรม, ภาระทางไฟฟ้า 2 ตัวต่อขนานกัน	
เมื่อ r คือ ความต้านทานภายในของแบตเตอรี่ และ R คือ ความต้านทานหลอดไฟแต่ละดวงที่ต่อขนานกัน	- ต้องหา R รวม และเขียนวงจรใหม่	
ดังนั้น หลอดไฟ 2 ดวง มีความต้านทานรวมเป็น $R_T = \frac{(150)(150)}{150+150} = \frac{150}{2}\ \Omega$		
ขณะนี้เราอาจเขียนภาพวงจรได้ใหม่เป็น 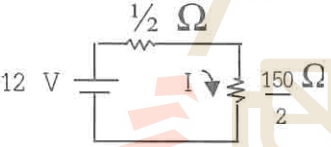	- ต้องหากระแสในวงจร	
จะต้องหากระแส I โดยอาศัยกฎของโอห์ม $V = IR$ ดังนั้น $I = \frac{V}{R_{รวม}} = \frac{12}{\frac{151}{2}} = \frac{(12)(2)}{151}$ $= \frac{24}{151}$ A	- หาจำนวนชั่วโมง	$\frac{(12)(2)}{151} = \frac{24}{151}$ ควรคงไว้
เมื่อแบตเตอรี่มีความจุ 70 Ah อาจคำนวณชั่วโมงที่ใช้แบตเตอรี่จนต้องชาร์จไฟได้ว่า $70 = \frac{24 \cdot T}{151}$ $\therefore T = \frac{(70)(151)}{24} = 440.4 \approx$ 440 ชม. **ตอบ**		35 70 151 24 12 3 151 70 24)10,570 (440.4 96 97 96 100

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ที่น่าสังเกตจากการเขียนตอบของ ด.ช.อ้น ก็คือ มีการอธิบายความอย่างสั้น ๆ ตามลำดับการทำงาน การทำงานนั้นแบ่งเป็นขั้นเป็นตอนดูเข้าใจง่าย มีการทบทวนสูตร เช่น กฎของโอห์ม คงค่าตัวเลขบางช่วงของการคำนวณไว้เป็นเศษส่วนเพื่อประหยัดเวลาในการคิดการทำ และสุดท้าย คือ เน้นคำตอบอย่างชัดเจน

ข้อสังเกตจากการดูการเขียนตอบของ ด.ช.อ้น เป็นสิ่งที่น่าสนใจนำไปปฏิบัติตาม ก็อยากจะขอทิ้งท้ายไว้กับนักศึกษาทุกราย ด้วยสุภาษิตโบราณของยุโรปว่า ***"ผู้มีปัญญาย่อมรู้จักเลียนแบบของดีของเพื่อน"***

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สรุป

1. รวบรวมความรู้และเขียนถ่ายทอดความรู้อย่างตรงประเด็น
2. รายงาน มีองค์ประกอบเป็น บทคัดย่อ บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป
3. เทคนิคในการเขียนตอบแบบบรรยายความ ก็คือ "เขียนตอบให้ชัดเจน ไม่วกวน แสดงเหตุผลประกอบความเห็นของผู้ตอบ"
4. เทคนิคในการเขียนตอบโจทย์ปัญหา เน้นการวิเคราะห์คำนวณ มีหลักดังนี้
    - แสดงการคำนวณอย่างชัดเจน เป็นขั้นตอน
    - เขียนแสดงเหตุผลสั้น ๆ ทบทวนสูตร ตามความจำเป็น และให้ปรากฏในตำแหน่งที่เหมาะสมของการทำข้อสอบ
    - ใส่ใจในรายละเอียดเรื่อง สัญลักษณ์ที่ถูกต้อง เครื่องหมาย หน่วย
    - ใช้กระดาษทด เพื่อทดสอบการคำนวณของเราอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะเขียนอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยลงในสมุดสอบ
    - ตรงไหนเป็นคำตอบให้ใช้ ∴และ **ตอบ** เป็นการเน้นความ
    - พยายามแสดงรายละเอียด อย่าข้ามขั้นตอนจนเสียคะแนน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำถาม-คำตอบที่สำคัญเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลหมายความว่าอย่างไร

   ตอบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งแรกในประเทศไทยที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงมีรูปแบบการบริหารที่คล่องตัว สามารถกำหนดระบบบริหารงานบุคคลและงานการเงินได้เอง เพื่อให้มีระบบและวิธีการที่บรรลุทั้งประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยการตัดสินใจสูงสุดจะอยู่ที่สภามหาวิทยาลัย ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพต่าง ๆ มาร่วมเป็นกรรมการ

2. ลักษณะสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีคืออะไร

   ตอบ เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งประเทศไทยได้ขาดแคลนบุคลากรด้านนี้จำนวนมาก

3. นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย "รวมบริการประสานภารกิจ" หมายความว่าอย่างไร

   ตอบ เป็นการรวมการให้บริการที่เหมือนกันให้มาอยู่ที่เดียวกัน และบุคลากรหรือนักศึกษาทุกคนที่ใช้บริการจะใช้ที่เดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งจะแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นทั่วไป ที่จะแยกการบริการต่าง ๆ ไปตามคณะวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน โสตทัศนูปกรณ์ พัสดุ ยานพาหนะ เป็นต้น จึงทำให้มหาวิทยาลัยลดค่าใช้จ่ายในการจัดจ้างบุคลากรและการก่อสร้างอาคารลดลง

4. วันสถาปนามหาวิทยาลัยคือวันที่เท่าไหร่

ตอบ วันที่ 27 กรกฎาคม 2533 ซึ่งเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

5. ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัยคือดอกอะไร

ตอบ ดอกปีบทอง มีดอกสีแสด เป็นต้นไม้ที่ปลูกง่าย ทนทาน โตเร็ว มีทรงพุ่มกว้าง สื่อความหมายถึง ความเรียบง่าย ความแข็งแกร่ง ความรุดหน้า และความร่มเย็น

6. สีประจำมหาวิทยาลัยคือสีอะไร

ตอบ สีแสดและสีทอง สีแสดเป็นสีประจำจังหวัดนครราชสีมา เป็นสีของธงประจำกองเสือป่านครราชสีมา ที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎ-เกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นสีประจำวันพฤหัสบดี ซึ่งถือว่าเป็นวันครู สีทอง เป็นสีแห่งความรุ่งเรือง รุ่งโรจน์และศรัทธา

7. ตราประจำมหาวิทยาลัยมีความหมายว่าอย่างไร

ตอบ ตราประจำมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ท้าวสุรนารี ณ ใจกลาง เส้นโค้งงอนหงายขนาบ 2 ข้างของภาพ ข้างละ 4 เส้น และมีภาพเชิงนามธรรมของพืชพรรณและเฟืองจักรรองรับฐานของภาพท้าวสุรนารี

ภาพท้าวสุรนารี ณ ใจกลาง สื่อความหมายถึง ปรัญชาและภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย เน้นความเคารพและศรัทธาต่อท้าวสุรนารี ในฐานะวีรสตรีแห่งชาติ

เส้นโค้งงอนหงายขนาบ 2 ข้างของภาพ ข้างละ 4 เส้น เกยและเชื่อมต่อกัน

เสมือนหนึ่งกระเบื้องมุงหลังคาคร่อมภาพ สื่อความหมายถึง ความสำเร็จทางเทคโนโลยีที่ต่อเนื่องกัน และความก้าวหน้าที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ภาพเชิงนามธรรมของพืชพรรณและเฟืองจักร สื่อความหมายถึง การเกษตรและอุตสาหกรรม

8. เพราะเหตุใดระบบการเรียนใน มทส. จึงเป็นระบบ 3 ภาคการศึกษา

ตอบ 1. กิจกรรมที่ถือว่าให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งแก่นักศึกษา มทส. คือ กิจกรรมสหกิจศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะได้ออกไปทำงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มทส. ต้องการให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์นี้ หากจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาค (2 ภาคการศึกษา/ปีการศึกษา) และออกไปสหกิจศึกษา 1 ภาคการศึกษา จะทำให้นักศึกษา ไม่สามารถเรียนให้สำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปีได้ง่าย ๆ แต่ถ้าจัดในระยะ 3 ภาคการศึกษา นักศึกษาจะมีโอกาสเรียนให้จบภายใน 4 ปีได้มากขึ้น สรุปแล้วเราจัดการเรียนการสอนในระบบ 3 ภาคการศึกษานี้ เพื่อประโยชน์ของนักศึกษาเป็นประเด็นสำคัญ

2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาด้านการศึกษาอย่างเต็มที่และช่วยพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาให้เป็นผู้ที่ตื่นตัว มีการวางแผนการใช้ชีวิต ประจำวัน กิจกรรม และการศึกษาเล่าเรียนให้เข้ากับระบบการเรียน 3 ภาคการศึกษาอยู่ตลอดเวลา เพราะระบบดังกล่าว จะมีระยะเวลาเรียนที่สั้นกว่าระบบ 2 ภาคการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

9. มทส. เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่เก็บค่าเล่าเรียนแพงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐที่อื่น ๆ จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ มทส. ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อปี 2533 เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองแนวทางการพัฒนาประเทศ มทส. มีนโยบายกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่เยาวชนในทุกจังหวัดและทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีกระบวนการรับนักศึกษาในระบบโควตามากถึงร้อยละ 80 ของจำนวนรับนักศึกษาทั้งหมด จึงสามารถสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กับนักเรียน แม้ในถิ่นทุรกันดาร ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรในการศึกษาที่ มทส. คิดเป็นจำนวนเงินรวมประมาณ 108,300 – 113,300 บาท ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายในอัตราปานกลางเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐในกลุ่มสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยกัน และ มทส. มิใช่มหาวิทยาลัยที่เก็บค่าเล่าเรียนสูงสุดตามที่กล่าวอ้าง การคิดค่าหน่วยกิต 500 บาท/หน่วยกิต เป็นการคิดค่าใช้จ่ายแบบเบ็ดเสร็จ ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายปลีกย่อย เช่น ค่าห้องปฏิบัติการ ค่าสารเคมี ค่าอินเทอร์เน็ต หรือค่าบริการอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้เป็นสวัสดิการสำหรับนักศึกษา เช่น ห้องเรียนปรับอากาศ รถเมล์ สถานพยาบาล ห้องออกกำลังกาย สนามกีฬามาตรฐาน การประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น อัตราค่าหน่วยกิต 500 บาทนี้ ใช้มานับแต่เริ่มรับนักศึกษารุ่นแรกในปี 2536 รวมระยะเวลา 14 ปี ไม่เคยมีการขึ้นค่าหน่วยกิต แต่อย่างใด ดังนั้น การนำเฉพาะค่าหน่วยกิตของแต่ละสถาบันมาเปรียบเทียบบนฐานคิดและวิธีบริหารจัดการที่แตกต่างกัน จึงเป็นการเปรียบเทียบที่ไม่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

10. เพราะเหตุใดมหาวิทยาลัยจึงใช้วิธีการรับนักศึกษารับตรงโดยไม่ต้องคัดเลือกมากกว่าการรับจากการสอบ Entrance

ตอบ เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กับนักเรียนจากโรงเรียนทั่วประเทศ โดยมีแนวความคิดว่า แม้คุณภาพด้านการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียนจะมีความแตกต่างกัน แต่เชื่อว่านักเรียนที่เรียนดีของแต่ละโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยคัดเลือก จะเป็นผู้ที่มีพื้นฐานของการเรียนที่ดี และมีความขยันอยู่แล้ว ย่อมมีความพยายามความสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้เทียบเท่ากับนักเรียนคนอื่น ๆ และสามารถเรียนในระดับอุดมศึกษาได้แน่นอน

11. นักศึกษาจะต้องทำอย่างไรจึงจะสามารถเรียนเข้ากับระบบการเรียน 3 ภาคการศึกษาได้

ตอบ นักศึกษาจะต้องทำความเข้าใจหรือศึกษาถึงลักษณะการเรียนในระบบ 3 ภาคการศึกษาให้เข้าใจและวางแผนการเรียนของตนเองให้เหมาะสมกับจำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละภาคการศึกษานั้น ๆ และต้องมีความพยายาม มีความขยันตั้งแต่เปิดภาคการศึกษา หมั่นทบทวนรายวิชา และเข้าหาอาจารย์ ปรับพฤติกรรมประจำวันของตนให้เข้ากับระบบการเรียนให้ได้ จนกว่าตัวเองจะรู้สึกว่าสามารถหาแนวทางการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองได้แล้ว เมื่อนั้นนักศึกษาจึงค่อยไปสนใจทำกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิตของตนเอง

12. สหกิจศึกษาและการฝึกงานต่างกันอย่างไร

ตอบ ในการทำสหกิจศึกษานั้น มหาวิทยาลัยดำเนินการต่าง ๆ เหมือนกับการสมัครเข้าทำงานทุกประการ คือ มีการเขียนใบสมัคร สมัคร สัมภาษณ์ ประกาศผล อย่างเป็นขั้นเป็นตอน นอกจากนั้นก็มีการเตรียมความพร้อม

ต่าง ๆ ในหลายด้าน เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การปฐมนิเทศก่อนไปสหกิจศึกษา มีการนิเทศในขณะสหกิจศึกษาอยู่ และเมื่อกลับมาก็มีการประชุมสัมมนาเสนอผลโครงการ ฯลฯ นักศึกษาสหกิจศึกษาจะได้รับการดูแลเป็นระบบครบวงจร ทั้งจากมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการที่ไปทำงาน และที่แตกต่างชัดเจนที่สุดคือ การฝึกงานอาจจะได้ค่าตอบแทนหรือไม่ได้ค่าตอบแทนก็อาจเป็นได้ และการฝึกงานนั้นอาจจะได้ฝึกประสบการณ์ที่ไม่ค่อยตรงกับวิชาชีพที่ศึกษาอยู่นักก็ได้ แต่สหกิจศึกษานั้น นักศึกษา มทส. จะได้ฝึกประสบการณ์ที่ตรงกับวิชาชีพที่ศึกษาอยู่ และจะได้รับค่าตอบแทนเป็นส่วนใหญ่

13. นโยบายหอพักนักศึกษาที่มีการจัดให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และอยู่อาศัย (Living and Learning Center) มีลักษณะอย่างไร

ตอบ **การเรียนรู้ในหอพัก** มีขอบข่ายดังนี้

1. เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน
2. เรียนรู้ค่านิยมที่ดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป เช่น การตรงต่อเวลา ความประหยัด ความเป็นผู้นำ ฯลฯ
3. เรียนรู้ทางวิชาการ โดยการจัดระบบสนับสนุนต่าง ๆ ให้นักศึกษาในหอพัก สามารถเรียนรู้ทางวิชาการได้สะดวกและมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องอ่านหนังสือ สถานที่ทำงานกลุ่ม ห้องติว ฯลฯ

การอยู่อาศัย เรามุ่งให้นักศึกษาได้รับบริการต่อไปนี้

1. ที่พักที่ดี มีคุณภาพ สะดวก สบาย ปลอดภัย
2. มีบริการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการอยู่อาศัย ฯลฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

14. องค์การนักศึกษามีลักษณะและการทำหน้าที่อย่างไร

ตอบ องค์การนักศึกษาเป็นตัวแทนของนักศึกษาที่ได้รับเลือกตั้งจากนักศึกษา ให้เข้ามาทำหน้าที่บริหารกิจการของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

องค์การบริหาร เปรียบเสมือนคณะรัฐมนตรี ที่ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา ตลอดจนเป็นตัวแทนของนักศึกษาในการนำเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของนักศึกษาให้กับมหาวิทยาลัย

สภานักศึกษา เปรียบเสมือนสภาผู้แทนราษฎร ที่ทำหน้าที่ในการกลั่นกรองงบประมาณ และติดตามการบริหารงานขององค์การนักศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

15. คณะกรรมการหอพักมีลักษณะและการทำหน้าที่อย่างไร

ตอบ กรรมการหอพัก เป็นตัวแทนของนักศึกษาที่ได้รับเลือกตั้งจากนักศึกษาให้เข้ามาช่วยเหลือนักศึกษาในหอพัก และเป็นผู้ประสานงานรับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะถึงปัญหาต่าง ๆ ของหอพัก ให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบและแก้ไขต่อไป โดยมหาวิทยาลัยเชื่อว่านักศึกษาเป็นผู้ที่พักอาศัยในหอพัก ย่อมรู้ปัญหาของตนเองได้ดีกว่ามหาวิทยาลัย ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยแก้ไขปัญหาของหอพักตรงกับความต้องการของนักศึกษาได้ตรงจุดมากขึ้น

16. เมื่อนักศึกษาเจ็บป่วยจะต้องทำอย่างไรบ้าง

ตอบ ในวันและเวลาราชการ นักศึกษาสามารถขอรับการรักษาได้ที่สถานพยาบาลของมหาวิทยาลัย ที่อาคารเรียนรวม

วันเวลานอกราชการ – กรณีนักศึกษาเจ็บป่วยเล็กน้อยขอรับยาได้ที่จุดปฏิบัติงานเวรของที่ปรึกษาหอพัก (สำนักงานหอพักสุรนิเวศ 1 และ 11)

- กรณีนักศึกษาเจ็บป่วยหนัก แจ้งที่ปรึกษาหอพักนำส่งโรงพยาบาล
- กรณีนักศึกษาเจ็บป่วยนอกมหาวิทยาลัย นักศึกษาสามารถเข้ารับการรักษาได้ทั่วประเทศ โดยนักศึกษาจะต้องนำใบเสร็จรับเงินและใบรับรองแพทย์ยื่นขอเบิกเงินคืนได้ที่สถานพยาบาล (โรคที่ไม่เกิดจากอุบัติเหตุจะต้องนอนพักในโรงพยาบาลอย่างน้อย 6 ชั่วโมง)

17. ถ้านักศึกษาเรียนกับอาจารย์ต่างประเทศและฟังสำเนียงไม่เข้าใจจะต้องทำอย่างไร

ตอบ 1. อ่านเอกสารหรือตำราที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนนั้น ๆ ไปล่วงหน้า จะช่วยให้เกิดความคุ้นเคยกับเรื่องที่อาจารย์ผู้นั้นพูดมากขึ้น จะฟังได้รู้เรื่องมากขึ้น

2. ในขณะฟังให้คิดตามไปด้วย ได้ยินคำใดที่ฟังไม่รู้เรื่อง ให้จดคำนั้นเป็นภาษาไทยมาก่อน โดยจดตามที่ได้ยิน แล้วนำมาทำความเข้าใจในภายหลัง

3. เมื่อกลับมาถึงหอพักแล้ว ให้นำบทบรรยายที่จดมา อ่านทบทวน และทำความเข้าใจอีกทีหนึ่ง หากยังไม่เข้าใจอยู่อีกให้ไปพบอาจารย์ผู้สอนที่ห้องทำงานเพื่อซักถาม

4. ทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ครบถ้วนเสมอ

5. หาเวลาทักทาย สนทนากับอาจารย์บ่อย ๆ เพื่อให้คุ้นเคยกับวิธีพูดและลีลาน้ำเสียงของอาจารย์

6. หากได้ปฏิบัติตามข้อ 1 – 5 อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ดีและสม่ำเสมอแล้วยังคงไม่เข้าใจอยู่อีก **ให้ถอนรายวิชานั้นเสีย**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

18. แหล่งเพิ่มพูนความรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีอะไรบ้าง

ตอบ **บรรณสาร** เป็นห้องสมุดของมหาวิทยาลัยที่มีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนในสื่อหลายรูปแบบ คือ หนังสือ วีดีทัศน์การบรรยายของอาจารย์

อาจารย์ผู้สอน เมื่อนักศึกษาอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ นักศึกษาสามารถสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น ๆ ได้ โดยนักศึกษาจะต้องนัดหมายเวลาเข้าพบอาจารย์ผู้สอนก่อนเสมอ

การสอนทบทวนรายวิชา ที่จะมีการจัดสอนทบทวนรายวิชาโดยอาจารย์หรือนักศึกษาอยู่เสมอ นักศึกษาจะต้องติดตามข่าวสารอย่างใกล้ชิด แต่ที่สำคัญคือนักศึกษาจะต้องขยันอ่านหนังสือ และทำโจทย์การบ้านให้มากที่สุด

19. กิจกรรมสำหรับน้องใหม่ปี 1 ในช่วงสัปดาห์ต้อนรับนักศึกษาใหม่ มีอะไรบ้าง

ตอบ **กิจกรรมสักการะอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี** เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวโคราช

กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่หอพัก รับทราบและเข้าใจแนวทางในการอยู่ร่วมกันในหอพักนักศึกษา

กิจกรรมอบรมเทคนิคการเรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้ปรับตัวเข้ากับการเรียนในมหาวิทยาลัยได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

กิจกรรมพิธีไหว้ครู เพื่อระลึกถึงพระคุณครูบาอาจารย์ที่ท่านได้อบรมสั่งสอนพวกเรามา

กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ด้านศูนย์บรรณสารฯ ศูนย์คอมพิวเตอร์และฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจขั้นตอนและวิธีการขอใช้บริการจาก 3 หน่วยงานดังกล่าว

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กิจกรรมคารวะสัญลักษณ์สถาน เพื่อคารวะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำคัญของมหาวิทยาลัย

กิจกรรมรับน้องใหม่ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษารุ่นพี่จัดขึ้นเพื่อรับน้องใหม่สู่รั้วแสดทอง

20. ปัญหาสำคัญของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ทำให้ผลการเรียนต่ำมีอะไรบ้าง

ตอบ สิ่งที่ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนต่ำมีดังต่อไปนี้

1. ไม่เข้าชั้นเรียน
2. ถึงแม้เข้าชั้นเรียนก็ไม่มีสมาธิหรือไม่ตั้งใจเรียน
3. ไม่มีการศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ไม่มีการอ่านหนังสือ เตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน ไม่มีการอ่านหนังสือทบทวนหลังจากเรียนในชั้นมาแล้ว
4. ไม่ทำแบบฝึกหัด ไม่ทำงานที่อาจารย์มอบหมายอย่างเหมาะสม
5. บริหารเวลาไม่เหมาะสม ใช้เวลาเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่าการเรียน
6. ปล่อยตัวเองให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียกว่า "มารของการเป็นนักศึกษา" มากเกินไป เช่น
   - 6.1 ทำงานหารายได้พิเศษมากเกินไป
   - 6.2 เล่นมากเกินไป
   - 6.3 ดื่มสุราหรือของมึนเมาต่าง ๆ เป็นประจำ
   - 6.4 เที่ยวกลางคืนเป็นนิจสิน
   - 6.5 มีคนรักและใส่ใจในคนรักมากเกินกว่าที่ควร
   - 6.6 ครุ่นคิดถึงบ้าน และกลับบ้านมากเกินไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

7. เป็นโรคภูมิแพ้สิ่งเหล่านี้ อาจารย์ผู้สอน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องติว เข้าใกล้สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ เลยไม่ยอมเข้าใกล้

นักศึกษายิ่งทำตัวคล้าย ๆ กับที่ได้ตอบมานี้มากเท่าไร ผลการเรียนก็ยิ่งต่ำลงเท่านั้น

21. ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ยากจน มีทุนลักษณะใดบ้าง

ตอบ **1. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)**

นักศึกษาที่มีความประสงค์จะขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ติดต่อสอบถาม ได้ที่ งานทุนการศึกษา อาคารกิจการนักศึกษา

2. ทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา สำหรับนักศึกษา

เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยได้โดยไม่มีอุปสรรคด้านการเงิน มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษายืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาตามความจำเป็น แต่ไม่เกิน 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ต่อภาคการศึกษา

3. กองทุนช่วยค่าครองชีพสำหรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดสรรทุนช่วยค่าครองชีพสำหรับนักศึกษา เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนสำหรับนักศึกษา โดยพิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาคนละไม่เกิน 3,000 บาท (สามพันบาทถ้วน) ต่อภาคการศึกษา

4. เงินยืมฉุกเฉินสำหรับนักศึกษา

นักศึกษาที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับเงินยืมฉุกเฉิน ได้แก่ผู้ที่มีความเดือดร้อนและความจำเป็นอย่างกระทันหันเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษา

และการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยให้ยืมครั้งละไม่เกิน 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน) ต่อคน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยไม่คิดดอกเบี้ย และต้องชำระคืนเงินยืมฉุกเฉินให้แล้วเสร็จก่อนวันเริ่มการสอบประจำภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้รับเงินยืมฉุกเฉิน เว้นแต่จะได้รับการผ่อนผันเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัย

5. กองทุนการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เป็นทุนการศึกษาที่ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งเป็นกองทุนการศึกษา เพื่อนำดอกผลจากกองทุนมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษา ตามระเบียบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยกองทุนนั้นๆกำหนด เช่น

- ทุนการศึกษามูลนิธิสมเด็จพระสังฆราช
- ทุนการศึกษาหลวงพ่อคูณ ปริสุทฺโธ
- ทุนการศึกษามูลนิธิเลนำคิน
- ทุนการศึกษา ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน
- ทุนการศึกษานางหลั่ง อินทราพิเชฐ

6. ทุนการศึกษาจากองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก

เป็นทุนการศึกษาที่ผู้มีจิตศรัทธา องค์กรเอกชน หรือหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ พิจารณามอบให้มหาวิทยาลัย นำมาจัดสรรให้แก่นักศึกษาภายใต้เงื่อนไขที่เจ้าของทุนนั้น ๆ กำหนด เช่น

- ทุนการศึกษาพระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
- ทุนการศึกษามูลนิธิจุมภฏ-พันธุ์ ทิพย์
- ทุนการศึกษามูลนิธิเปรม ติณสูลานนท์
- ทุนการศึกษาบริษัทไทยบริดจสโตน จำกัด
- ทุนการศึกษาบริษัท เอ็น อี พี อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- ทุนการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (ICC 21st Century Education Frind Scholarship)
- ทุนการศึกษาหอการค้าอเมริกันในประเทศไทย
- ทุนการศึกษามูลนิธินิวัตไกรฤกษ์
- ทุนการศึกษามูลนิธิบริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด(มหาชน)
- ทุนการศึกษาบริษัท ไทยปาร์คเกอร์ไรซิ่ง จำกัด
- ทุนการศึกษามูลนิธิชิเมนต์ไทย
- ทุนการศึกษากรุงไทยการไฟฟ้า
- ทุนการศึกษามูลนิธิช่วยนักเรียนที่ขาดแคลน ในพระบรมราชินูปถัมภ์
- ทุนการศึกษาบริษัท น้ำมันปิโตรเลียมไทย จำกัด
- ทุนการศึกษาเอสโซ่สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี
- ทุนการศึกษาเทศโก้ โลตัส บูรณาการเรียนรู้กับการทำงานฯ
- ทุนการศึกษาเครือเจริญโภคภัณฑ์
- ทุนการศึกษาบริษัท คาโอ อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด
- ทุนการศึกษาหมู่บ้านสุรสวัสดิ์แลนด์
- ทุนการศึกษาสมาคมเทคโนโลยีสุรนารี

ฯลฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี